

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA W TUSZYNI

BURMISTRZ
Małeck'
mgr inż. Witold Małeckki

z dnia 28 października 2021 r.

**w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy
Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszowie**

Na podstawie art. 18 ust. 4 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 1372) i art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922), Rada Miejska w Tuszynie, stwierdzając nienaruszenie ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn, przyjętego uchwałą Nr VII/63/19 Rady Miejskiej w Tuszynie z dnia 24.04.2019 r. uchwała co następuje,

Rozdział 1.
Przepisy ogólne

§ 1. 1. Uchwała się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszowie, zwaną dalej planem, który składa się z:

- 1) części tekstowej planu, stanowiącej treść Uchwały;
- 2) części graficznej, na którą składa się rysunek planu w skali 1:2000 - stanowiący załącznik nr 1 do Uchwały;
- 3) rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia nieuwzględnionych uwag do projektu planu, jako załącznik nr 2 do Uchwały;
- 4) rozstrzygnięcia o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, jako załącznik nr 3 do Uchwały;
- 5) dane przestrzenne, będącym integralnym załącznikiem Nr 4 do uchwały.

2. Granice planu, o którym mowa w ust. 1, są zgodne z granicami określonymi uchwałą Rady Miejskiej w Tuszynie Nr VI/49/19 z dnia 28 marca 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszowie.

§ 2. Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest:

- 1) przeznaczenie terenu pod drogę publiczną, przemysł, bazy, składy oraz zabudowę usługową,
- 2) określenie zasad zagospodarowania i kształtowania zabudowy, z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska, ochrony przyrody, oraz ochrony krajobrazu kulturowego,
- 3) określenie zasad obsługi komunikacyjnej terenu, z uwzględnieniem powiązania z nadrzędnym układem komunikacyjnym,
- 4) implementacja ładu przestrzennego, poprzez świadome kształtowanie przestrzeni, nie naruszając ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn.

§ 3. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o:

- 1) **planie** – należy przez to rozumieć ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowiącego przepis gminny;

- 2) **uchwale** – należy przez to rozumieć niniejszą Uchwałę Rady Miejskiej w Tuszynie, o ile z treści przepisu nie wynika inaczej;
- 3) **rysunku planu** – należy przez to rozumieć rysunek planu, na podkładzie mapy zasadniczej w postaci wektorowej, w skali 1:2000, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały;
- 4) **obszarze planu** - należy przez to rozumieć obszar określony na załączniku graficznym, granicami opracowania planu, uszczegółowionymi w § 1, ust. 2;
- 5) **przepisach odrębnych** - należy przez to rozumieć wszystkie ustawy oraz akty wykonawcze;
- 6) **terenie** – należy przez to rozumieć teren o określonym rodzaju przeznaczenia podstawowego, i odrębnych zasadach zagospodarowania, wyznaczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, i oznaczony symbolem;
- 7) **sposobie użytkowania (funkcji) terenu** - należy przez to rozumieć istniejący lub/i planowany sposób wykorzystania terenu lub/i obiektów budowlanych, wynikający z przeznaczenia;
- 8) **przeznaczeniu podstawowym terenu** – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które przeważa na danym terenie, wyznaczonym liniami rozgraniczającymi;
- 9) **przeznaczeniu dopuszczalnym (uzupełniającym) terenu** – należy przez to rozumieć określone rodzaje przeznaczenia, inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe, nie kolidujące z przeznaczeniem podstawowym;
- 10) **adaptacji** - należy przez to rozumieć przystosowanie terenu lub/i obiektu budowlanego w celu pełnienia, innych (nowych) funkcji użytkowych, będące wynikiem zmiany sposobu użytkowania (funkcji) terenu lub/i obiektu budowlanego lub jego części, w tym przebudowy pomieszczeń w budynku, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: powierzchnia zabudowy, kubatura, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji, wynikające z przeznaczenia;
- 11) **usługach** – należy przez to rozumieć każdą działalność gospodarczą, której celem jest zaspokojenie potrzeb społecznych: niematerialnych oraz materialnych, lecz nie wytwarzanych metodami przemysłowymi, prowadzoną na terenie zabudowy usługowej, lub w budynkach o funkcji usługowej, dla których muszą zostać zapewnione miejsca do parkowania, w tym dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową;
- 12) **budynkach produkcyjnych** - należy przez to rozumieć budynki przeznaczone dla prowadzenia działalności gospodarczej, której celem jest wytwarzanie produktów.
- 13) **budynkach magazynowych** - należy przez to rozumieć budynki przeznaczone dla czasowego gromadzenia (składowania) produktów.
- 14) **magazynach wysokiego składowania** - należy przez to rozumieć magazyny wysokoregalowe o wysokości powyżej 7,2 m i przeznaczone dla czasowego gromadzenia (składowania) produktów, których wysokość wynosi do 45 m.
- 15) **składach** - należy przez to rozumieć miejsca, wraz z budowlami lub/i urządzeniami budowlanymi, przeznaczone dla czasowego gromadzenia (składowania) produktów.
- 16) **budynkach ochrony mienia** - należy przez to rozumieć budynki przeznaczone dla osób pełniących funkcje zapobiegające przestępstwom i wykroczeniom przeciwko mieniu, a także przeciwdziałające powstawaniu szkody wynikającej z tych zdarzeń oraz niedopuszczające do wstępu osób nieuprawnionych na teren chroniony, bezpośrednią ochronę fizyczną – stałą lub doraźną, polegającą na stałym dozorze sygnałów przesyłanych, gromadzonych i przetwarzanych w elektronicznych urządzeniach i systemach alarmowych, monitoring systemów alarmowych;
- 17) **nieprzekraczalnej linii zabudowy** - należy przez to rozumieć linię, która wyznacza płaszczyznę pionową ograniczającą teren, na którym plan dopuszcza możliwość swobodnego sytuowania budynków, nadziemnych, podziemnych, części obiektów budowlanych, lecz bez prawa przekroczenia tej linii, wyłączając: balkony, loggie, tarasy, werandy, wykusze, schody zewnętrzne, pochylnie, rampy, gzymsy, okapy, wystające poza obrys, nie więcej niż 1,5 metra;

- 18) **wskaźniku intensywności zabudowy** - należy przez to rozumieć odniesienie sumy powierzchni całkowitych wszystkich kondygnacji nadziemnych wszystkich budynków, usytuowanych na działce lub zespole działek budowlanych, do całej powierzchni działki lub zespołu działek;
- 19) **powierzchni biologicznie czynnej** - należy przez to rozumieć niezabudowaną powierzchnię ziemi oraz wodę powierzchniową, zapewniające naturalną wegetację, na działce lub zespole działek budowlanych;
- 20) **maksymalnej wysokości budynku** - należy przez to rozumieć definicje zawartą w przepisach odrębnych, pod warunkiem, że ustalenia szczegółowe planu nie stanowią inaczej;
- 21) **dachu płaskim** - należy przez to rozumieć dach o kącie nachylenia od 1 stopnia do 8 stopni;
- 22) **źródłach energii odnawialnej** - należy przez to rozumieć takie źródła, które są wymienione w przepisach odrębnych o odnawialnych źródłach energii;
- 23) **źródłach energii nieodnawialnej** - należy przez to rozumieć źródła inne niż źródła energii odnawialnej, takie, których zasoby są ograniczone i które wyczerpują się w miarę eksploatacji. Do tej kategorii zaliczamy wszystkie paliwa kopalne: wszystkie energetyczne odmiany węgla, ropę naftową, gaz ziemny, torf;
- 24) **nadzorze archeologicznym** - należy przez to rozumieć rodzaj badań archeologicznych polegających na obserwacji i analizie nawarstwień, mających na celu odkrycie i rozpoznanie zabytku archeologicznego w wykopach budowlanych podczas realizacji robót ziemnych lub przy dokonywaniu zmiany charakteru dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu;
- 25) **pasie technologicznym dla linii elektroenergetycznej 400 kV** - należy przez to rozumieć obszar, na którym dopuszcza się prowadzenie prac związanych z budową, odbudową, przebudową, nadbudową, eksploatacją i rozbiórką linii elektroenergetycznej, w granicach którego zamyka się ponadnormatywne oddziaływanie tej linii;
- 26) **strefie ochronnej dla linii elektroenergetycznej 400 kV** - należy przez to rozumieć strefę wynikającą z przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych oraz ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz § 9. ust. 11 pkt 11.

Rozdział 2.

Ustalenia ogólne dotyczące przeznaczenia terenów

§ 4. 1. Przedmiotem ustaleń planu są:

- 1) przeznaczenie podstawowe i przeznaczenie uzupełniające terenów, wyznaczone liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 2) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 3) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- 4) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu;
- 5) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej;
- 6) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- 7) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania, w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów;

- 8) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów;
- 9) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym;
- 10) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
- 11) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 12) stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę.

2. Ustalenia planu określone są w treści niniejszej uchwały oraz na rysunku planu.

3. Plan nie ustala:

- 1) obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;
- 2) granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 3) zasad kształtowania krajobrazu;
- 4) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§ 5. 1. Następujące oznaczenia graficzne, przedstawione na rysunku planu, są ustaleniami obowiązującymi:

- 1) granica obowiązywania ustaleń planu;
- 2) przeznaczenie terenów;
- 3) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 4) nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 5) dwutorowa linia elektroenergetyczna 400 kV wraz z pasem technologicznym oraz strefą ochronną;
- 6) melioracje wodne;
- 7) stanowisko archeologiczne;
- 8) granica strefy ochronnej elektrowni fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW.

2. Pozostałe oznaczenia graficzne, przedstawione na rysunku planu, niewymienione w ust. 1, są oznaczeniami informacyjnymi.

§ 6. Plan wyznacza tereny o różnym przeznaczeniu podstawowym, oznaczony następującymi symbolami:

- 1) **P, U** - tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej;
- 2) **KDZ** - teren drogi publicznej - drogi klasy zbiorczej.

§ 7. Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu, niezbędne do wykonania projektu budowlanego, należy określać według ustaleń szczegółowych dla terenów, w granicach obowiązywania planu, z uwzględnieniem ustaleń dotyczących obsługi komunikacyjnej oraz infrastruktury technicznej.

§ 8. Dla stanowiska archeologicznego AZP 70-53/35: na obszarze lokalizacji zabytku archeologicznego przed realizacją robót ziemnych lub dokonaniem zmiany charakteru dotychczasowej działalności, należy przeprowadzić badania archeologiczne, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony zabytków i opiece nad zabytkami.

Rozdział 3. **Ustalenia szczegółowe dla terenów**

§ 9. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem P,U w zakresie przeznaczenia terenu, ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej;
- 2) w ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się: budynki ochrony mienia, garaże lub pomieszczenia gospodarcze, jako wbudowane w bryłę budynku o przeznaczeniu podstawowym, budynki garażowe lub gospodarcze jako obiekty wolno stojące, dojścia i dojazdy, miejsca postojowe, miejsca gromadzenia i selekcji odpadów stałych, tereny zieleni, oraz urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania terenu, panele fotowoltaiczne o mocy powyżej 100 kW w granicy jej strefy ochronnej.

2. W zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

1) ustala się nakazy:

a) realizacji zabudowy w terenie ograniczonym nieprzekraczalną linią zabudowy, wyznaczoną w odległości:

- 10 metrów od linii rozgraniczającej teren o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, oznaczony na rysunku planu symbolem KDZ,
- 20 metrów od linii rozgraniczającej teren o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, oznaczony na rysunku planu symbolem KDW poza obszarem planu,

b) zagospodarowania terenu, w tym kształtowania chodników, w sposób umożliwiający bezkolizyjne korzystanie osobom niepełnosprawnym;

2) dopuszcza się lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej i obiektów infrastruktury technicznej, jeżeli takie inwestycje są zgodne z przepisami odrębnymi;

3) ustala się zakaz stosowania okładzin winylowych typu „siding”.

3. W zakresie szczegółowych zasad i warunki scalania i podziału nieruchomości ustala się następujące zasady:

1) dla terenu oznaczonego symbolem P,U, w zakresie szczegółowych zasad i warunki scalania i podziału nieruchomości ustala się następujące zasady:

a) minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek – 2000 metrów kwadratowych,

b) minimalna szerokość frontu nowo wydzielonych działek – 25 metrów,

c) podział należy dokonywać prostopadle i/lub równoległe do wyznaczonych w planie linii rozgraniczających drogi, z możliwością odchylenia od 80 stopni do 110 stopni,

2) dopuszcza się możliwość wydzielenia działek pod stacje transformatorowo-rozdzielcze oraz drogi wewnętrzne o minimalnej szerokości 8 metrów, zgodnie z przepisami odrębnymi,

3) dopuszcza się możliwość zachowania wyznaczonych na rysunku planu istniejących działek, bez dokonywania podziałów i zagospodarowania ich przez jednego inwestora,

4. W zakresie podziału nieruchomości ustala się następujące zasady:

1) dla terenu oznaczonego symbolem P,U, w zakresie podziału nieruchomości ustala się następujące zasady:

a) minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek – 2000 metrów kwadratowych,

b) dopuszcza się możliwość wydzielenia działek pod stacje transformatorowo - rozdzielcze oraz drogi wewnętrzne o minimalnej szerokości 8 metrów, zgodnie z przepisami odrębnymi,

- c) dopuszcza się możliwość zachowania wyznaczonych na rysunku planu istniejących działek, bez dokonywania podziałów i zagospodarowania ich przez jednego inwestora,

5. W zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu ustala się:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy do powierzchni działki budowlanej - 0,01;
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy do powierzchni działki budowlanej - 3;
- 3) obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej o wielkości nie mniejszej niż 10%;
- 4) wskaźnik powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu nie więcej niż 80%.

6. Zasady i warunki kształtowania zabudowy:

- 1) ustala się wysokość nowej zabudowy produkcyjnej i usługowej oraz rozbudowywanej, nadbudowywanej, do trzech kondygnacji nadziemnych, nie wyższej niż 14,0 metrów, od punktu posadowienia na gruncie do najwyższego punktu pokrycia dachu, z dopuszczeniem kondygnacji podziemnej lub/i piwnic;
- 2) ustala się maksymalną wysokość magazynów i składów, do trzech kondygnacji nadziemnych, nie wyższej niż 25,0 metrów, od punktu posadowienia na gruncie do najwyższego punktu pokrycia dachu;
- 3) ustala się maksymalną wysokość magazynów wysokiego składowania, o jednej kondygnacji nadziemnej, nie wyższej niż 45,0 metrów, od punktu posadowienia na gruncie do najwyższego punktu pokrycia dachu;
- 4) ustala się maksymalną wysokość budynków ochrony mienia, gospodarczych, garaży, o jednej kondygnacji nadziemnej, nie wyższej niż 5,0 metrów, od punktu posadowienia na gruncie do najwyższego punktu pokrycia dachu;
- 5) ograniczenie nie dotyczy inwestycji z zakresu łączności publicznej, pod warunkiem spełnienia przepisów odrębnych;
- 6) ograniczenie wysokości i ilość kondygnacji wynikającego z ust. 6 pkt 2 nie dotyczy obiektów technicznych, takich jak: kominy, anteny, silosy nie przekraczającej wysokości 30,0 metrów;
- 7) dachy budynków należy projektować, jako: dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia w zakresie od 8 stopni do 45 stopni, lub płaskie;
- 8) materiał elewacji i dachów musi być jednakowy lub podobny dla wszystkich budynków i budowli na działce. W tym zakresie ustala się:
 - a) dla materiałów budowlanych naturalnych, takich jak: drewno, ceramika, w tym: cegła, dachówka ceramiczna, metale, w tym: blachodachówka, jako ich właściwe kolory: ceglane, brązy, grafitowy, czarny,
 - b) dla materiałów budowlanych sztucznych, malowanych lub pokrywanych warstwami zewnętrznymi: dla elewacji kolor biały lub pastelowy,
 - c) dla dachów kolory: ceglane, brązy, grafitowy, czarny.

7. Ustala się następujące ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu przestrzeni:

- 1) zakaz lokalizacji obiektów budowlanych o charakterze masztu, o wysokości powyżej 25,0 metrów, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej;
- 2) zakaz lokalizacji pojedynczych turbin wiatrowych oraz farm wiatrowych.

8. W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz magazynowania oraz składowania odpadów w tym odpadów niebezpiecznych;
- 3) zakaz lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- 4) zakaz wprowadzania do wód lub do ziemi ścieków bytowych i/lub przemysłowych;
- 5) zakaz zmiany istniejących stosunków wodnych, w tym likwidacji urządzeń melioracji wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie środowiska, przyrody lub racjonalnej gospodarce wodnej, w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 6) zakaz odprowadzania wód oraz wprowadzania ścieków na grunty sąsiednie, w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu prawa wodnego;
- 7) zakaz zagospodarowania wód opadowych lub roztopowych na działce w sposób zmieniający stosunki wodne na działkach sąsiednich;
- 8) obowiązek podczyszczania ścieków przemysłowych, do dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń, określonych przepisami odrębnymi, przed wywozem zgromadzonych nieczystości do punktu zlewnego, lub do systemu kanalizacji zbiorczej;
- 9) obowiązek odprowadzania wód opadowych lub roztopowych, powierzchniowo do ziemi, lub poprzez lokalne systemy kanalizacji deszczowej (otwarte lub zamknięte) służące do odprowadzania opadów atmosferycznych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 10) odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych, ujętych w systemy kanalizacji deszczowej (otwarte lub zamknięte), do urządzeń wodnych lub do ziemi zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 11) obowiązek zagospodarowywania (retencjonowania) wód opadowych lub roztopowych, w miejscu ich powstawania, poprzez wykorzystanie indywidualnych rozwiązań technicznych, w celu ich ponownego wykorzystania, spełniających szereg usług ekosystemowych, w tym łagodzenie (mitygację) i dostosowanie (adaptację) do zmieniających się warunków klimatycznych;
- 12) dopuszcza się wykorzystanie wód opadowych lub roztopowych na cele gospodarcze lub przeciwpożarowe;
- 13) obowiązek ochrony wód podziemnych, w tym: głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 401 Niecka Łódzka, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 14) obowiązek ochrony powietrza atmosferycznego poprzez stosowanie instalacji lub urządzeń (kotłów) spełniających graniczne wartości emisji, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 15) obowiązek ochrony powietrza atmosferycznego poprzez stosowanie paliw spełniających wymagania jakościowe wynikające z przepisów odrębnych;
- 16) w zakresie ochrony przed wibracjami i polami elektroenergetycznymi, obowiązują wymagania zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 17) ochronę powierzchni ziemi w tym gleb, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 18) obowiązek ochrony gatunków grzybów, roślin, zwierząt oraz ich siedlisk, zgodnie z przepisami odrębnymi, na całym obszarze planu;
- 19) obowiązek maksymalnego zachowania terenów zieleni, w tym drzew i/lub krzewów, nie kolidujących z zamierzeniem budowlanym, a spełniających szereg funkcji ekologicznych oraz estetycznych; nakaz wprowadzania zieleni, w tym drzew lub/i krzewów; niezbędna wycinka drzew i krzewów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 20) obowiązek zapewnienia, na terenie każdej nieruchomości miejsca do czasowego gromadzenia odpadów stałych; w urządzeniach przystosowanych do ich gromadzenia, oraz ich usuwanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

9. Plan nie ustala terenów podlegających ochronie akustycznej.

10. Warunki obsługi komunikacyjnej i parkowania:

- 1) dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem P,U, dostępność komunikacyjna nowo wydzielanych działek od drogi powiatowej, oznaczonej na rysunku planu symbolem KDZ;
- 2) parkowanie w granicach działek według wskaźników:
 - a) co najmniej 3 miejsca do parkowania na jeden obiekt o funkcji podstawowej,
 - b) parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, co najmniej 2 miejsca do parkowania na jeden obiekt o funkcji podstawowej.

11. W zakresie wyposażenia w infrastrukturę techniczną:

- 1) obowiązek zaopatrzenia w wodę na cele bytowe, i przeciw pożarowe z gminnej sieci wodociągowej;
- 2) zaopatrzenie w wodę na cele przeciw pożarowe, w ilościach przekraczających wydajność komunalnej sieci wodociągowej, poprzez budowę zbiorników retencyjnych lub indywidualnych ujęć wody zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) docelowo odprowadzanie ścieków bytowych i/lub przemysłowych do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej, rozbudowa gminnej sieci kanalizacji sanitarnej w miarę potrzeb rozwojowych terenu;
- 4) do czasu wybudowania gminnej sieci kanalizacji sanitarnej, możliwość odprowadzania ścieków bytowych i/lub przemysłowych do zbiorników bezodpływowych, z obowiązkiem okresowego wywozu zgromadzonych nieczystości, poprzez wozy asenizacyjne, z docelowym obowiązkiem podłączenia do kanalizacji sanitarnej, realizowanych na terenie własnej działki;
- 5) obowiązek zaopatrzenia w energię elektryczną z układu istniejącej i projektowanej sieci niskiego napięcia;
- 6) obowiązek realizowania przyłączy do budynków, jako przyłączy kablowych, realizowanych od linii napowietrznych lub linii kablowych;
- 7) obowiązek rozbudowy i przebudowy sieci elektroenergetycznych, budowa obiektów i urządzeń elektroenergetycznych oraz przyłączanie obiektów do sieci elektroenergetycznej według zasad określonych w przepisach odrębnych;
- 8) dla dwutorowej linii elektroenergetycznej o napięciu 400 kV dopuszcza się:
 - a) odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę linii, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) budowę lub rozbudowę elektroenergetycznej linii wielotorowej, wielonapięciowej po trasie istniejącej linii elektroenergetycznej z możliwością rozmieszczania słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych miejscach zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 9) ustala się pas technologiczny o szerokości 60 metrów - po 30 metrów na stronę od osi linii elektroenergetycznej o napięciu 400 kV;
- 10) ustala się strefę ochronną o szerokości 60 metrów - po 30 metrów na stronę od osi linii elektroenergetycznej o napięciu 400 kV;
- 11) w strefie ochronnej dla dwutorowej linii elektroenergetycznej o napięciu 400 kV ustala się:
 - a) zakaz lokalizacji zabudowy przeznaczonej na pobyt ludzi,
 - b) zakaz lokalizacji obiektów budowlanych w tym paneli fotowoltaicznych w odległościach od osi linii wysokiego napięcia nie mniejszych niż 17 m;
 - c) zakaz nasadzeń roślinności wysokiej tj. takiej, której naturalna wysokość przekracza 3 m, w odległościach od osi linii wysokiego napięcia mniejszych niż 17 m.

- 12) zaopatrzenie w gaz do celów gospodarczych i grzewczych, w oparciu o istniejącą sieć średniego ciśnienia na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- 13) obsługa abonentów z sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem indywidualnych przyłączy;
- 14) obowiązek zaopatrzenia w ciepło z lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, z obowiązkiem stosowania instalacji lub urządzeń (kotłów) spełniających graniczne wartości emisji, zgodnie z przepisami odrębnymi, z zastosowaniem paliw, spełniających wymogi przepisów odrębnych;
- 15) plan dopuszcza lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, o mocy nie większej niż 100 kW, zgodnie z przepisami odrębnymi, za wyjątkiem turbin wiatrowych. Ograniczenie mocy urządzeń do pozyskiwania energii z odnawialnych źródeł energii nie dotyczy oznaczonych na rysunku planu wyznaczonej granicy strefy ochronnej elektrowni fotowoltaicznych, na których dopuszcza się produkcję energii elektrycznej z wykorzystaniem energii słonecznej w instalacjach o mocy powyżej 100 kW.
- 16) ustala się maksymalną wysokość urządzeń fotowoltaicznych – nie więcej niż 5,0 m, z możliwością lokalizacji na dachach budynków z nakazem stosowania powłok antyrefleksyjnych lub innych rozwiązań ograniczających efekt lustra wody.

Rozdział 4.

Ustalenia szczegółowe w zakresie komunikacji

§ 10. 1. Ustala się następujące zasady budowy lub rozbudowy systemu komunikacyjnego, w obszarze obowiązywania ustaleń planu, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Parametry techniczne klasy drogi powinny spełniać wymogi zawarte w przepisach odrębnych.

2. Plan wyznacza następującą drogę publiczną, oznaczoną na rysunku planu symbolem KDZ, jako klasę drogi „Z” - droga zbiorcza o szerokości od 16,10 metrów do 20 metrów.

3. Dla terenu, o którym mowa w ust. 2 ustala się lokalizację urządzeń sieciowych infrastruktury technicznej lub zieleni, jako przeznaczenie uzupełniające.

4. Na terenie w obrębie linii rozgraniczających drogę, plan zakazuje lokalizacji nowych budynków i urządzeń niezwiązanych z gospodarką drogową lub potrzebami ruchu drogowego.

5. Zakaz wprowadzony w § 10 ust. 4 nie dotyczy urządzeń infrastruktury technicznej, pod warunkiem nienaruszania wymagań określonych w przepisach odrębnych dotyczących dróg publicznych.

6. Dopuszcza się lokalizację dróg rowerowych w projektowanym pasie drogowo - ulicznym, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.

Rozdział 5.

Ustalenia przejściowe i końcowe

§ 11. Wysokość stawki procentowej służącej naliczaniu opłaty związanej ze wzrostem wartości nieruchomości, określa się dla terenu oznaczonego symbolem:

- 1) P, U na 20%;
- 2) KDZ na 0,1%.

§ 12. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Tuszyn.

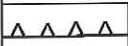

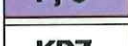
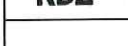

§ 13. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Sprawdzono pod względem
formalno - prawnym

Rådca Prawny

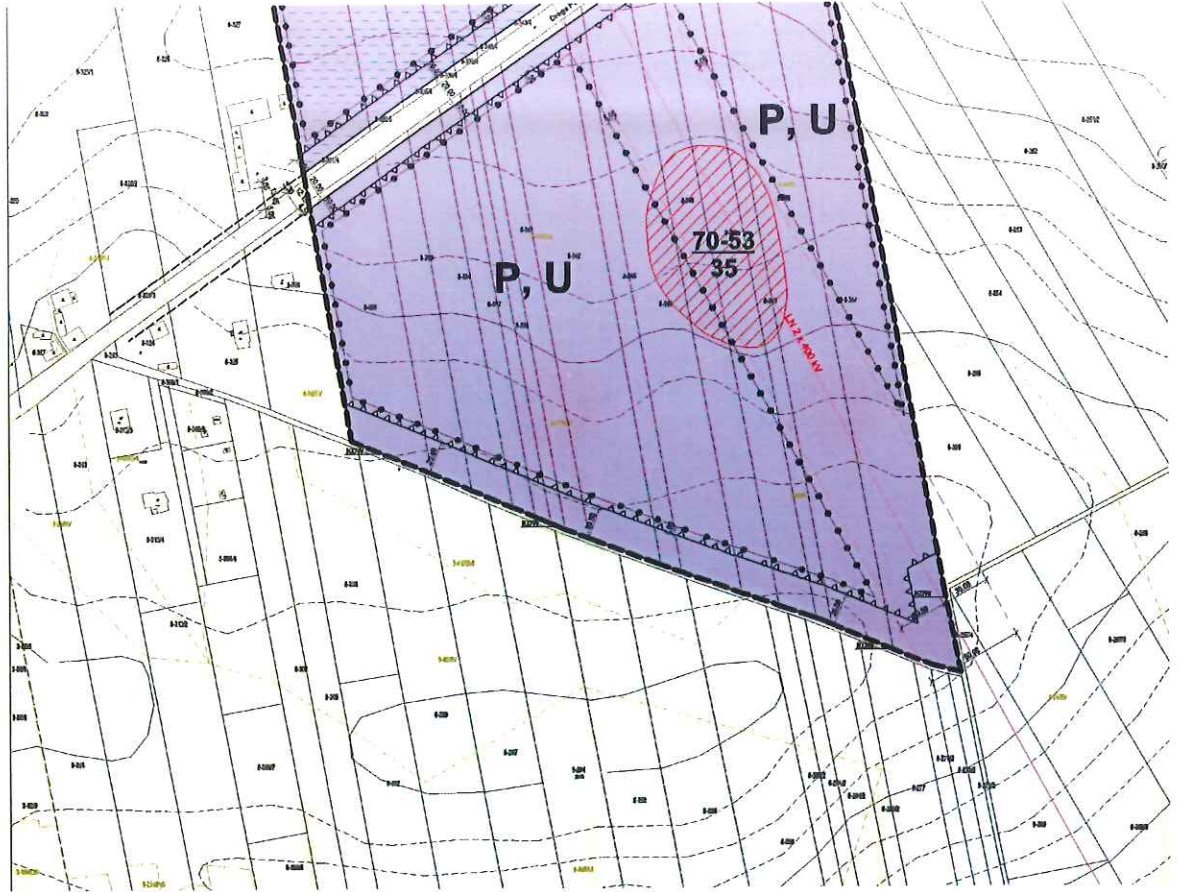
Bóżena Gilla Łd.M-1096

**Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Tuszyn
obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszwie
RYSUNEK PLANU SKALA 1:2000**

ELEMENTY OBOWIĄZUJĄCE	
	GRANICA OBOWIĄZYWANA USTALEŃ PLANU
	LINIE ROZGRANICZAJĄCE TEREN O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU LUB RÓŻNYCH ZASADACH ZAGOSPODAROWANIA
	NIEPRZEKRACZALNA LINIA ZABUDOWY
	DWUTOROWA LINIA ELEKTROENERGETYCZNA 400 KV WRAZ Z PASEM TECHNOLOGICZNYM ORAZ STREFĄ OCHRONNĄ
	STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE
	MELIORACJE WODNE
	GRANICA STREFY OCHRONNEJ ELEKTROWNI FOTOWOLTAICZNYCH O MOCY POWYŻEJ 100 KW
	PRZEZNACZENIE TERENU
	TERENY OBIEKTÓW PRODUKCYJNYCH, SKŁADÓW I MAGAZYNÓW ORAZ ZABUDOWY USŁUGOWEJ
	TEREN DROGI PUBLICZNEJ - DROGA KLASY ZBIORCZEJ
	ELEMENTY INFORMACYJNE
	LINIE ROZGRANICZAJĄCE TEREN O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU LUB RÓŻNYCH ZASADACH ZAGOSPODAROWANIA POZA OBSZAREM PLANU
	TEREN DROGI WEWNĘTRZNEJ

Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Tuszyn
 AUTOR: MGR. INŻ. ARCH. PAWEŁ PIETILSKI, MGR. ADAM JELISZEWSKI
 Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszwie
 DATA SIERNIEŃ 2019 ROK
 SKALA 1:1000
 ABISPLAN S.C. KANCELARIA NR 241-PRO200000-201011-201537

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr

Rady Miasta w Tuszynie

z dnia 28 października 2021 r.

Rozstrzygnięcie w sprawie sposobu rozpatrzenia uwag, które wpłynęły podczas wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu

Działając na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922).

Rada Miejska w Tuszynie stwierdza, że w toku wyłożenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszowie nie wpłynęły żadne uwagi, wobec czego nie ma możliwości ich rozpatrywania.

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr

Rady Miasta w Tuszynie

z dnia 28 października 2021 r.

Rozstrzygnięcie w sprawie sposobu realizacji zapisanych w Planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz w sprawie zasad ich finansowania.

Działając na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i działając na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922).

Rada Miejska w Tuszynie stwierdza, że po wejściu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszowie, nie przewiduje się realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy.

Załącznik Nr 4 do uchwały Nr
Rady Miasta w Tuszynie
z dnia 28 października 2021 r.

Dane przestrzenne w GML

Dane przestrzenne w GML

Uzasadnienie

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, do ustanowienia, którego uprawnia Radę Gminy w Tuszynie ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwana dalej ustawą.

Genezą przystąpienia do sporządzania zmiany planu było przyjęcie Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Tuszyn uchwałą Nr VII/63/19 Rady Miejskiej w Tuszynie z dnia 24.04.2019 r.

W obowiązującym Studium teren opracowania przeznaczony jest:

2.2 STREFA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

W tej strefie wydzielono następujące rodzaje przeznaczenia oznaczone symbolami:

-UP – tereny usług o charakterze publicznym,

-U – tereny usług,

-US – tereny usługi sportu, rekreacji i turystyki,

-P – tereny obiektów produkcyjnych, magazynów i usług,

-PG – tereny udokumentowanych złóż kopalin,

-PE – tereny perspektywicznych złóż kruszywa, wyznaczone w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

USTALENIA DLA TERENÓW OZNACZONYCH SYMBOLAMI:	
U – TERENY USŁUG	
Przeznaczenie podstawowe	-zabudowa usługowa, w tym obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży do 2000 m ² , -targowiska, -zabudowa usługowa związane z obsługą rolnictwa, -produkcja nieuciążliwa, -składy i magazyny związane z obsługą rolnictwa, -zabudowa mieszkaniowa jako uzupełnienie funkcji usługowej, -obiekty kultu religijnego, -obiekty logistyczne.
Przeznaczenie dopuszczalne	-infrastruktura drogowa i techniczna, -urządzenia infrastruktury technicznej w tym wykorzystujące energię słoneczną o mocy przekraczającej 100kW, instalacje radiokomunikacyjne (np.: obiekty i urządzenia telefonii komórkowej), obiekty, urządzenia i instalacje wykorzystujące zasoby wód termalnych itp.
Lokalizacja przeznaczenia	-tereny na obszarze miasta i gminy, głównie wzdłuż drogi krajowej nr 12/91 oraz w rejonie targowiska w Tuszynie.
Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy	-zachowanie istniejących obiektów budowlanych z możliwością remontu i przebudowy oraz budowa nowych obiektów budowlanych, -minimalna wielkość wydzielanych działek budowlanych - 1000 m ² , -minimalna powierzchnia biologicznie czynna działki - 30 %, -stosunek powierzchni zabudowanej działki do całej powierzchni działki budowlanej nieprzekraczający 0,65, -sytuowanie budynków na działkach wzdłuż dróg, wokół placów i pozostałych przestrzeni publicznych w taki sposób, aby tworzyły one uporządkowane ciągi – jednorodną linię zabudowy, -budynki zlokalizowane w danej jednostce planistycznej lub w danym obszarze, wyodrębnionym z przestrzeni, powinny tworzyć harmonijny, jednorodny układ urbanistyczny oraz nawiązywać do lokalnej tradycji budowlanej poprzez ustalenie cech charakterystycznych dla danej jednostki, takich jak: -proporcje wysokości ścian do wysokości dachu,

	<p>-wysokość całkowita budynku,</p> <p>-kształt i rodzaj dachu, ilość połaci dachowych i kąt ich nachylenia, sposób usytuowania kalenicy dachu,</p> <p>-detale, kolorystyka i rodzaj materiałów wykończeniowych ścian dachu,</p> <p>-ochrona walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego poprzez:</p> <p>-ochronę obiektów zabytkowych i stanowisk archeologicznych,</p> <p>-zachowanie i uzupełnianie zieleni na terenie działek oraz zadrzewień ulicznych i przydrożnych,</p> <p>-stosowanie rozwiązań niepowodujących zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego, gleb oraz wód powierzchniowych i podziemnych, poprzez, np. pozyskiwanie energii ze źródeł ekologicznych, podłączanie budynków do zbiorczej kanalizacji sanitarnej odprowadzającej ścieki do oczyszczalni oraz segregację gromadzenie odpadów w urządzeniach do tego przystosowanych.</p>
Zakazy i nakazy	<p>-zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zgodnie z przepisami odrębnymi,</p> <p>-obowiązek zgłoszenia przed budową obiektów o wysokości 50 m, i większej (wież, kominów, masztów, słupów, itp.) do właściwego organu wojewódzkiego, zgodnie z przepisami odrębnymi,</p> <p>-obowiązek zagospodarowania dróg i przestrzeni publicznych oraz obiektów budowlanych o charakterze ogólnodostępnym w sposób umożliwiający korzystanie osobom niepełnosprawnym,</p> <p>-na terenach znajdujących się w strefach bezpieczeństwa lub pasach technologicznych od sieci infrastruktury technicznej obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu,</p> <p>-przy lokalizacji ogrodzeń wzdłuż publicznych wód powierzchniowych, obowiązek zachowania odległości umożliwiającej dostęp do tych wód, zgodnie z przepisami odrębnymi,</p> <p>-na terenach zmeliorowanych, obowiązek dokonania, przed realizacją obiektów budowlanych, odpowiednich zabezpieczeń lub przebudowy urządzeń melioracyjnych umożliwiających funkcjonowanie systemu na terenach sąsiednich,</p> <p>-na terenach sąsiadujących z lasami obowiązek sytuowania budynków w odległości ustalonej w przepisach odrębnych.</p>

P – TERENY OBSZARÓW PRZEMYSŁOWYCH, MAGAZYNOWYCH, USŁUG, W TYM OBIEKTÓW O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 m², OBIEKTÓW OBSŁUGI KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ

Przeznaczenie podstawowe	<p>-obiekty produkcyjne i usługowe,</p> <p>-obiekty magazynowe, bazy, składy, obiekty logistyczne,</p> <p>-obiekty służące obsłudze komunikacji samochodowej, w tym: stacje paliw, warsztaty naprawcze pojazdów i maszyn, itp.,</p> <p>-obiekty handlowe, również o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,</p> <p>-targowiska.</p>
Przeznaczenie dopuszczalne	<p>-infrastruktura drogowa i techniczna,</p> <p>-zielen izolacyjna,</p> <p>-urządzenia infrastruktury technicznej, w tym wykorzystujące energię słoneczną o mocy przekraczającej 100 kW, instalacje radiokomunikacyjne (np. obiekty i urządzenia telefonii komórkowej), obiekty, urządzenia i instalacje wykorzystujące zasoby wód termalnych itp.</p>
Lokalizacja przeznaczenia	<p>-tereny na obszarze miasta i gminy wzdłuż drogi krajowej nr 12/91, autostrady A-1 oraz w rejonie węzła autostradowego „Tuszyn”, targowiska handlowe w Tuszynie i Głuchowie,</p> <p>-teren w Garbowie i w Syskach.</p>
Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy	<p>-zachowanie istniejących obiektów budowlanych z możliwością remontu i przebudowy oraz budowa nowych obiektów budowlanych,</p> <p>-minimalna wielkość wydzielanych działek budowlanych – 2000 m²,</p> <p>-minimalna powierzchnia biologicznie czynna działki budowlanej – 10%,</p> <p>-stosunek powierzchni zabudowanej działki do całej powierzchni działki budowlanej nieprzekraczający 0,85.</p>

Ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego	<p>-budynki zlokalizowane w danej jednostce planistycznej lub w danym obszarze, wyodrębnionym z przestrzeni, powinny tworzyć harmonijny, jednorodny układ urbanistyczny,</p> <p>-ochrona walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego poprzez:</p> <p>-ochronę stanowisk archeologicznych,</p> <p>-zachowanie i uzupełnianie zieleni na terenie działek oraz zadrzewień ulicznych i przydrożnych,</p> <p>-stosowanie rozwiązań niepowodujących zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego, gleb oraz wód powierzchniowych i podziemnych, poprzez, np. pozyskiwanie energii ze źródeł ekologicznych, podłączanie budynków do zbiorczej kanalizacji sanitarnej odprowadzającej ścieki do oczyszczalni oraz segregację i gromadzenie odpadów w urządzeniach do tego przystosowanych.</p>
Zakazy i nakazy	<p>-obowiązek zgłoszenia przed budową obiektów o wysokości 50 m i większej (wież, kominów, masztów, słupów, itp.) do właściwego organu wojskowego, zgodnie z przepisami odrębnymi,</p> <p>-obowiązek zagospodarowania dróg i przestrzeni publicznych oraz obiektów budowlanych o charakterze ogólnodostępnym w sposób umożliwiający korzystanie osobom niepełnosprawnym,</p> <p>-na terenach znajdujących się w strefach bezpieczeństwa lub pasach technologicznych od sieci infrastruktury technicznej obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu,</p> <p>-przy lokalizacji ogrodzeń wzdłuż publicznych wód powierzchniowych, obowiązek zachowania odległości umożliwiającej dostęp do tych wód, zgodnie z przepisami odrębnymi,</p> <p>-na terenach zmeliorowanych, obowiązek dokonania, przed realizacją obiektów budowlanych, odpowiednich zabezpieczeń lub przebudowy urządzeń melioracyjnych umożliwiających funkcjonowanie systemu na terenach sąsiednich,</p> <p>-na terenach sąsiadujących z lasami obowiązek sytuowania budynków w odległości ustalonej w przepisach odrębnych.</p>

2.5 KOMUNIKACJA

W zakresie komunikacji wydzielono następujące rodzaje przeznaczenia oznaczone

- KDA** – teren autostrady,
- KDS** – teren drogi ekspresowej,
- KDGP** – teren drogi głównej ruchu przyspieszonego,
- KDZ** – tereny dróg zbiorczych,
- KDL** – tereny dróg lokalnych,
- KPX** – plac miejski.

WYTYCZNE DLA TERENÓW OZNACZONYCH SYMBOLAMI: KDA, KDS, KDGP, KDZ, KDL, KPX

Przeznaczenie lokalizacja, przeznaczenia	Drogi i place publiczne na obszarze miasta i gminy
Zasady zagospodarowania terenu	<p>-możliwości lokalizacji w liniach rozgraniczających dróg i placów: obiektów małej architektury, zieleni urządzonej, ciągów komunikacji pieszej i rowerowej, miejsc parkingowych ogólnodostępnych, przystanków komunikacji zbiorowej, urządzeń związanych z eksploatacją dróg oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,</p> <p>-możliwość lokalizacji w liniach rozgraniczających drogi krajowej Nr 12/91 pomocniczych dróg dojazdowych służących obsłudze terenów przyległych do tej drogi.</p>
Ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego	<p>-ochrona walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego poprzez: ochronę stanowisk archeologicznych, maksymalne zachowanie istniejącej zieleni, w tym drzew przydrożnych,</p> <p>-zharmonizowanie formy, kolorystyki i rodzajów materiałów użytych do budowy nawierzchni, w szczególności chodników i miejsc postojowych, kiosków ulicznych, obiektów małej architektury (słupy ogłoszeniowe, latarnie, kosze, ławki,</p>

	<i>itp.), tablic z nazwami ulic i nr posesji, urządzeń infrastruktury technicznej (szafki energetyczne i telekomunikacyjne stacje transformatorowe itp.).</i>
Zakazy i nakazy	<ul style="list-style-type: none"> -zakaz sytuowania reklam, -dla autostrady, drogi ekspresowej oraz drogi głównej ruchu przyspieszonego, -zakaz budowy nowych skrzyżowań i zjazdów na działki nie wyznaczonych w projektach budowy, przebudowy lub modernizacji tych dróg, -obowiązek zagospodarowania terenu dróg i placów w sposób umożliwiający korzystanie osobom niepełnosprawnym, -na terenach zmeliorowanych, obowiązek dokonania, przed budową, odpowiednich zabezpieczeń lub przebudowy urządzeń melioracyjnych umożliwiających funkcjonowanie systemu na terenach sąsiednich.

KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

6.1 ZAOPATRZENIE W WODĘ

Gmina Tuszyn jest i nadal będzie zaopatrywana w wodę z zasobów wód podziemnych. Istniejące rezerwy w źródłach poboru wody wskazują na możliwość zaspokojenia potrzeb obecnych i przyszłych odbiorców z dotychczasowych systemów wodociągowych, pracujących w oparciu o ujęcia głębinowe w Tuszynie, Tuszynie Lesie i Niedasie, Modlicy, Rydzynkach, Górkach Dużych i Szczukwinie.

Zwiększania poboru wody z ujęć i wydajności stacji wodociągowych następować będzie zgodnie z możliwościami określonymi w rozpoznaniu hydrogeologicznym i przyszłymi potrzebami gminy.

Istniejące systemy wodociągowe funkcjonujące w układzie jednostopniowego podawania wody do sieci (Tuszyn Las, Tuszyn Niedas i Modlica) powinny podlegać przebudowie na układy dwustopniowe, celem ich dostosowania do wydajności ujęć wody. Dla poprawy niezawodności dostaw wody i uniknięcia lokalnych deficytów kontynuować należy realizację połączeń między systemami wodociagowymi, umożliwiającą ich wzajemną współpracę i alimentację.

Należy prowadzić działania ochronne, mające na celu zabezpieczenie dobrej jakości ujmowanej wody. Ochroną zasobową należy objąć ujęcia wodociągów gminnych, jeśli potrzeba zostanie stwierdzona w ramach aneksów do dokumentacji hydrogeologicznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie ustanawiania stref ochronnych źródeł i ujęć wody.

Przez północno-wschodnią część gminy przebiega rurociąg przesyłowy Ø 1600 mm z ujęcia w Bronisławowie do Zakładu Produkcji Wody „Kalinko”. Strefa ochronna dla wodociągu wynosi 15 m z każdej strony przewodu, licząc od skrajnej krawędzi. W pasach ochronnych obowiązuje zakaz lokalizowania budynków i innych naniesień trwałych.

Dopuszcza się korzystanie z indywidualnych ujęć własnych i zakładowych istniejących i nowobudowanych.

6.2 ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW

Stan gospodarki ściekowej miasta i gminy Tuszyn będzie ulegał systematycznej poprawie w związku z przeprowadzoną modernizacją i rozbudową oczyszczalni ścieków przy ul. Brzezińskiej, wykonaniem przepompowni ścieków przy ul. Poprzecznej i kanału przerzutowego ścieków z Tuszyna - Lasu do układu kanalizacji miasta Tuszyna.

Rozbudowa układu sieci kanalizacji sanitarnej w systemie miejskiej oczyszczalni ścieków będzie kontynuowana, dla uzyskania możliwie największego zasięgu jej oddziaływania.

W oparciu o Koncepcję programową gospodarki ściekowej miasta i gminy Tuszyn, opracowaną przez firmę WIDUCH w Kielcach w 2001 roku, przewiduje się:

-rozbudowę układu sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjno-pompowej i ciśnieniowej na zurbanizowanych i przeznaczonych do urbanizacji terenach w Tuszynie i Tuszyn Lesie, w tym:

- realizację kolejnych etapów (II, III i IV) kanalizacji sanitarnej w dzielnicy Tuszyn Las,
- rozbudowę sieci kanalizacyjnej w Tuszynie, na terenach zabudowanych nie wyposażonych w sieć kanalizacyjną oraz na nowych terenach wyznaczonych do zabudowy;
- włączenie w system kanalizacji miasta Tuszyna ścieków z terenów wsi podmiejskich: Tuszynek Majoracki, Garbów, Kruszów i Gluchów, a docelowo również z miejscowości Jutroszew, Szczukwin Piaskowy i Gliniany; alternatywnie dla miejscowości: Jutroszew, Szczukwin Piaskowy i Gliniany możliwe jest rozwiązanie wariantowe i odprowadzanie ścieków do niezależnej oczyszczalni ścieków, lokalizowanej w Szczukwinie Piaskowym, zamiast przepompowni kierującej ścieki do Tuszyna;
- odprowadzanie ścieków z miejscowości Modlica poprzez układ kanalizacji grawitacyjno-pompowej bezpośrednio na oczyszczalnię ścieków;
- dla miejscowości: Rydzynki, Zofiówka i Bądryń, położonych w zlewni rzeki Dobrzyńki budowę niezależnego systemu zbiorczej kanalizacji sanitarnej i lokalnej oczyszczalni ścieków w Rydzynkach; odbiornikiem oczyszczonych ścieków będzie rzeka Dobrzyńka;
- odprowadzanie ścieków ze wsi Syski w lokalnym systemie sieciowym, na oczyszczalnię ścieków lokalizowaną na terenie wsi lub poza obszarem gminy Tuszyn, w porozumieniu z gminą Grabica;
- zachowanie istniejącej oczyszczalni ścieków w Żerominie pod warunkiem dostosowania technologii oczyszczania ścieków do wymagań ochrony środowiska;
- stosowanie w zabudowie rozproszonej, oddalonej od projektowanych systemów zbiorczej kanalizacji sieciowej przydomowych oczyszczalni ścieków, wszędzie tam gdzie warunki gruntowo-wodne są korzystne i pozwolą na ich stosowanie; w przypadku niekorzystnych warunków (wysoki poziom wód, grunt nieprzepuszczalny) ścieki należy gromadzić w zbiornikach bezodpływowych na terenie nieruchomości i okresowo je wywozić do stacji zlewnej na oczyszczalnię ścieków w Tuszynie.

6.3 ODPROWADZANIE WÓD OPADOWYCH. KANALIZACJA DESZCZOWA

Stan wyposażenia miasta w kanalizację deszczową jest niewystarczający i powinien być rozbudowywany w ramach modernizacji istniejących lub budowy nowych ulic.

Na terenach stref wyznaczonych dla rozwoju przedsiębiorczości powinny być realizowane indywidualne (zakładowe) systemy odprowadzania wód opadowych, z retencją tych wód i ich oczyszczaniem we własnym zakresie i w granicach terenu do którego inwestor ma tytuł prawny. Odprowadzanie wód opadowych nadmiernych do istniejących odbiorników powierzchniowych, za zgodą i na warunkach określonych w pozwoleniu wodno-prawnym, (udzielanym przez właściwe służby i uzgodnionych z władającym wodami), zgodnie z przepisami odrębnymi.

Działania prowadzone na obszarze gminy powinny zmierzać w kierunku zapewnienia prawidłowych warunków odbioru tych wód przez odbiorniki naturalne. Wymaga to utrzymania dobrego stanu technicznego rzek, rowów melioracyjnych i odwadniających oraz zapewnienia ich drożności przez systematyczną konserwację. Należy rozbudowywać systemy melioracyjne w terenach o nieuregulowanych stosunkach wodnych, realizować zbiorniki retencyjne. Należy zapewnić dostęp do rzek, obowiązuje zakaz zmiany stanu wody na gruncie oraz grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż pozwalają na to obowiązujące przepisy prawne.

Konieczne jest prowadzenie działań na rzecz poprawy jakości i ochrony wód powierzchniowych. Obok porządkowania gospodarki ścieków sanitarnych ważne jest utrzymywanie w czystości zlewni oraz instalowanie odpowiednich urządzeń oczyszczających ścieki deszczowe wszędzie, gdzie ich spływ stanowi potencjalne zagrożenie dla środowiska (tereny magazynowe, składowe, przemysłowe, bazy transportu, stacje paliw, drogi główne, autostrady, parkingi, tereny targowisk i inne).

6.4 ELEKTROENERGETYKA

Na terenie opracowania nie istnieje Główny Punkt Zasilania – GPZ 110/15 kV. Doprowadzanie energii elektrycznej do odbiorców odbywa się ze źródeł zewnętrznych, tj. przede wszystkim RPZ

„Kalinko” - 110/15 kV w gminie Rzgów i wspomagająco RPZ „Łaznów” - 110/15 kV i GPZ „Piotrków Trybunalski” 220/110/15- kV.

W skład systemu elektroenergetycznego wchodzi: napowietrzno-kablowa sieć dystrybucyjna średniego napięcia SN - 15 kV, stacje transformatorowo-rozdzielcze 15/0,4 kV oraz sieć niskiego napięcia 0,4/0,231 kV w pełni zabezpiecza obecne zapotrzebowanie na moc i energię elektryczną.

Zgodnie z przyjętymi kierunkami rozwoju gminy zakłada się stopniowy wzrost zapotrzebowania na moc i energię elektryczną.

Wynikające z przyjętych kierunków rozwoju gminy warunki prawidłowego zasilania w energię elektryczną wymagać będą przede wszystkim:

- sukcesywnej modernizacji istniejącej sieci dystrybucyjnej Sn – 15 kV i niskiego napięcia poprzez budowę stacji trafo 15/0,4/0,231 kV i skracanie obwodów liniowych niskiego napięcia,

- możliwości przebudowy, rozbudowy, a także skablowania w ramach modernizacji istniejących linii 15kV,

- budowy sieci dystrybucyjnej średniego napięcia SN – 15 kV i niskiego napięcia 0,4/0,231 kV na terenach przewidzianych do zainwestowania.

W związku z planowanym rozwojem funkcji przemysłowych oraz usługowych na obszarze gminy, a szczególnie w strefie po między istniejącą drogą krajową nr 91, a autostradą A-1, przewiduje się budowę dwóch nowych stacji zasilających GPZ 110/15kV. Pozwoli to na uniezależnienie od dostawcy energii elektrycznej tylko z zewnętrznych źródeł oraz zapewni właściwe parametry jakości, ciągłości dostawy energii elektrycznej.

Planuje się lokalizację tych stacji w miejscowości Kruszów (w sąsiedztwie zamkniętego gminnego składowiska odpadów) oraz w Gluchowie. Stacje te powiązane byłby dwutorową linią napowietrzną 110kV z GPZ „Kalinko” w gminie Rzgów.

Lokalizację tych stacji wskazano na rysunku studium – część B. Polityka przestrzenna i kierunki rozwoju. Należy podkreślić, że może zaistnieć potrzeba budowy kolejnego GPZ w rejonie Żeromina, w przypadku wybudowania dużej farmy wiatrowej.

Przez teren gminy przebiegają dwie linie najwyższych napięć tj.:

-LN 2x400kV relacji Rogowiec – Płock, Rogowiec-Oltarzew,

-LN 220kV relacji Rogowiec – Janów,

-napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15kV.

Dla istniejących i planowanych linii elektroenergetycznych należy zastosować następujące strefy ochronne dla linii napowietrznych:

-110kV – 36 m (po 18 m w obie strony od linii osi),

-220kV – 50 m (po 25 m w obie strony od linii osi),

-2 x 400kV – 80 m (po 40 m w obie strony od linii osi),

-15kV – 15 m (po 7,5 m w obie strony od linii osi),

-0,4 kV – 2 m (po 1,5 m w obie strony od linii osi).

W strefach ochronnych linii:

-obowiązuje zakaz realizacji budynków mieszkalnych oraz obiektów budowlanych przeznaczonych na pobyt ludzi. Warunki lokalizacji pozostałych obiektów budowlanych nieprzeznaczonych na pobyt ludzi muszą uwzględniać wymogi określone w przepisach odrębnych oraz normach dotyczących projektowania linii elektroenergetycznych,

-lokalizacja obiektów budowlanych zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem w pobliżu linii elektroenergetycznej powinna uwzględniać

wymogi określone w przepisach odrębnych oraz normach dotyczących projektowania linii elektroenergetycznych,

-teren w pasie technologicznym linii nie powinien być kwalifikowany w planach miejscowych jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) właściciela linii,

-zakazuje się tworzenia hałd, nasypów, sadzenia roślinności wysokiej pod liniami 220kV i 400kV, w odległości 6 m dla linii 220kV i 7 m dla linii 400kV, od rzutu skrajnego przewodu fazowego,

-dopuszcza się budowę elektroenergetycznej linii wielotorowej, wielonapięciowej po trasie istniejącej linii elektroenergetycznej. Obecnie istniejąca linia elektroenergetyczna o napięciu 220kV i/lub 400kV zostanie w takim przypadku poddana rozbiórce przy realizacji nowej linii,

-dopuszcza się także odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę istniejących linii oraz linii, która w przyszłości zostanie ewentualnie wybudowana w ich miejscu. Realizacja tych inwestycji po trasie istniejących linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczas miejscach.

Na terenach planowanych elektrowni wiatrowych należy zachować dopuszczalne odległości zbliżeń turbin wiatrowych do istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych. Należy uwzględnić pas techniczny w jakim nie może się znaleźć żaden element turbiny, w szczególności lopata, przy czym oś symetrii pasa wyznaczają słupy napowietrzne:

-dla linii niskiego napięcia (do 1kV) pas techniczny dla istniejącej linii jednotorowej - 20 m, dla istniejącej linii dwutorowej - 25 m;

-dla linii średniego napięcia (do 45kV) pas techniczny dla istniejącej linii jednotorowej - 25 m, dla linii dwutorowej - 30 m;

-dla linii wyższych napięć (powyżej 45 kV) odległość końca lopaty turbiny od istniejącej linii - wyposażonej w tłumiki drgań powinna być większa lub równa $\geq 1D$ od skrajnego przewodu linii, gdzie D jest średnicą okręgu zataczanego przez łopaty turbiny;

-niewyposażonej w tłumiki drgać powinna być $\geq 3 D$ od skrajnego przewodu linii, gdzie D jest średnicą okręgu zataczanego przez łopaty turbiny.

6.5 GAZOWNICTWO

Sieć gazowa wysokiego ciśnienia.

Podstawowym źródłem gazu ziemnego jest istniejący gazociąg wysokiego ciśnienia DN 400. Zaopatrzenie w gaz realizowane jest poprzez stację redukcyjno-pomiarową wysokiego ciśnienia (SRP I^o), wybudowaną w 2009 r. w bezpośrednim sąsiedztwie ww. gazociągu, znajdującą się w miejscowości Głuchów.

Ponadto przez teren gminy Tuszyn przebiega gazociąg DN200 będący własnością PGNiG S.A. w Warszawie. Gazociąg jest wyłączony z eksploatacji.

Dla gazociągu wysokiego ciśnienia DN400 strefa kontrolowana niezbędna do wykonywania czynności eksploatacyjnych wynosi 8 m (po 4 m na stronę od osi gazociągu).

Projektowane obiekty budowlane w pobliżu istniejącego gazociągu DN400 powinny być sytuowane zgodnie z wymogami przepisów odrębnych, w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe.

Dla przedmiotowego gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400 poprzedni właściciel Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. na podstawie przeprowadzonej analizy powyższego gazociągu wykorzystując dane projektowe oraz informacje dotyczące gatunku stali rury, grubości ścianki rurociągu oraz maksymalnego ciśnienia roboczego wykonał obliczenia określające procentowe zredukowanie naprężeń w ściance gazociągu, których wielkości pozwoliły na

zmniejszenie podstawowych odległości zabudowy zawartych w Rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14.11.1995 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 139 poz. 686). Zgodnie z przeprowadzonymi obliczeniami Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. określił odległości zabudowy w pobliżu tego gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400:

-dla budynków mieszkalnych zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej po 15,00 m w odległości poziomej z obu stron osi gazociągu,

-dla wolno stojących budynków niemieskalnych po 15,00 m w odległości poziomej z obu stron osi gazociągu,

-dla budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego po 16,25 m w odległości poziomej z obu stron osi gazociągu,

-dla parkingów samochodowych w tym placów manewrowych po 15,00 m w odległości poziomej z obu stron osi gazociągu,

-dla przewodów kanalizacyjnych, kanałów sieci ciepłej, kanalizacji kablowej, wodociągów, kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych mających bezpośrednie połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt, układanych wzdłuż osi gazociągu po 15,00 m w odległości poziomej z obu stron osi gazociągu,

-dla przewodów kanalizacyjnych, kanałów sieci ciepłej, kanalizacji kablowej, wodociągów, kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych nie mających bezpośredniego połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt, układanych wzdłuż osi gazociągu po 7,00 m w odległości poziomej z obu stron osi gazociągu,

-pas gruntu o szerokości po 2,00 m w odległości poziomej z obu stron osi gazociągu musi być wolny od drzew i krzewów,

-w przypadku skrzyżowania gazociągu wysokiego ciśnienia z przewodami kanalizacyjnymi, wodociągami, kanałami sieci ciepłej, rurociągami, kablami elektroenergetycznymi i telekomunikacyjnymi należy dokonać odrębnego uzgodnienia z PSG sp. z o.o. Oddział w Warszawie Zakład w Łodzi Sekcja Ewidencji Majątku i Uzgodnień, 97-300 Piotrków Tryb. ul. Krakowskie Przedmieście 112,

-w przypadku skrzyżowania gazociągu wysokiego ciśnienia z drogą dojazdową należy zachować 1,00 m w odległości pionowej od zewnętrznej powierzchni gazociągu do powierzchni drogi.

Powyższe ustalenia należy korygować w planach miejscowych w dostosowaniu do obowiązujących w tym zakresie przepisów odrębnych obowiązujących na dzień opracowania planu miejscowego - zwłaszcza w przypadku przebudowy istniejących gazociągów lub ich wymiany na nowe.

Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. – Zakład w Łodzi przewiduje możliwość przebudowy gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400 na gazociąg wysokiego ciśnienia DN 500 lub DN 700, w zależności od przyszłych potrzeb.

6.6 CIEPŁOWNICTWO

Na terenie gminy nie występuje zorganizowana gospodarka energią ciepłą. Zaopatrzenie w ciepło będzie realizowane nadal z lokalnych kotłowni i indywidualnych źródeł ciepła wbudowanych u poszczególnych odbiorców.

W celu ograniczenia efektu „niskiej emisji” zakłada się w miarę możliwości modernizację istniejących źródeł ciepła oraz tworzenie nowych, w których jako czynnik grzewczy planuje się wykorzystanie:

-konwencjonalnych paliw ekologicznych, tj. gaz, olej opałowy, energia elektryczna i inne,

-energii pozyskiwanej ze źródeł niekonwencjonalnych, w tym odnawialnych, tj. energia wiatru, promieniowania słonecznego, wody, energia z przetwarzania biomasy oraz wykorzystanie ciepła wód geotermalnych, których zasoby występują na terenie gminy.

Powyższe jest zgodne z programem ochrony powietrza w celu ochrony środowiska i bezpieczeństwa zdrowia ludzi.

6.7 TELEKOMUNIKACJA

Zakłada się pełną dostępność mieszkańców i podmiotów gospodarczych do usług telekomunikacyjnych. Wiąże się to ze wzrostem wskaźnika gęstości telefonów (obecnie 20 NN/100 Mk) oraz rozbudową lokalnej sieci telekomunikacyjnej, szczególnie w południowej części gminy.

W zakresie telefonii bezprzewodowej zakłada się pełny dostęp do sieci. Potrzeba rozwoju systemów telefonii komórkowej jest wynikiem przewidywanego intensywnego rozwoju obszarów zabudowy mieszkaniowej i terenów aktywności gospodarczej.

W studium wskazuje się pas ochronny o szerokości 500 m dla linii radiowej. W pasach ochronnych obowiązują ograniczenia zabudowy wysokiej. Wysokość zabudowy w granicach pasa ochronnego należy uzgadniać z zarządzającym siecią.

6.8 GOSPODARKA ODPADAMI

Sprawy związane z gromadzeniem i segregacją odpadów reguluje ustawa z dnia 13 czerwca 1996 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 391 i poz. 951) o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Biorąc pod uwagę wymogi ww. ustawy, Rada Miejska w Tuszynie podjęła uchwałę Nr XXXVIII/277/13 z dnia 30 stycznia 2013 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Tuszyn.

Zgodnie z założeniami regulaminu o którym mowa wyżej, właściciele nieruchomości zobowiązani są do prowadzenia selektywnego zbierania odpadów powstających w gospodarstwach domowych.

Na terenie posesji powinna się odbywać segregacja odpadów i gromadzenia ich w odpowiednich pojemnikach, dostarczanych przez przedsiębiorcę wywożącego odpady na regionalne składowisko odpadów.

Selektywna zbiórka odpadów komunalnych takich frakcji jak: przeterminowane chemikalia (farby, rozpuszczalniki, oleje odpadowe), zużyte baterie i akumulatory, stare meble i inne odpady wielkogabarytowe, odpady budowlane i rozbiórkowe prowadzona jest w Gminnym Punkcie Zbiórki Odpadów Selektywnych i Problematycznych, zlokalizowanych w sąsiedztwie zamkniętego składowiska odpadów w Kruszowie.

Drugi, rezerwowy punkt selektywnej zbiórki odpadów funkcjonujący w wybranych dniach miesiąca, planowany jest przy ul. Starościńskiej w mieście Tuszyn.

Lokalizację obydwu punktów wskazano na rysunku studium – część B. Polityka przestrzenna i kierunki rozwoju.

Selektywna zbiórka przeterminowanych leków prowadzona jest ponadto w wyznaczonych w gminie miejscach do specjalnych pojemników (np.: Urzędzie Miejskim).

Odpady wielkogabarytowe oraz zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny dodatkowo odbierane są z poszczególnych posesji, w ramach zbiórek prowadzonych minimum dwa razy w roku w ustalonych terminach.

Zmieszane, niesegregowane odpady komunalne pochodzące z terenu gminy, unieszkodliwiane są poprzez składowanie na regionalnym składowisku odpadów.

Istniejącym do tej pory na terenie gminy Tuszyn, gminne składowisko odpadów w miejscowości Kruszów zostało w styczniu 2014 roku zamknięte. Obecnie podlega procesowi rekultywacji, której pierwszym etapem jest uporządkowanie i uformowanie bryły składowiska. Kolejnym etapem będzie tak zwana rekultywacja biologiczna.

W Planie Gospodarki Odpadami Województwa Łódzkiego 2012 r. istniejące składowisko odpadów w Kruszowie traktowane było jako instalacja zastępcza. Projekt niniejszego studium wskazuje rezerwę terenową (dz. nr 216 i 228 w Kruszowie) w sąsiedztwie lokalizacji byłego składowiska, na cele składowania odpadów w przyszłości zgodnie ze zgłoszonym wnioskiem do studium jak i możliwością wykorzystania istniejących urządzeń technicznych umożliwiających składowanie odpadów. Propozycja ta powinna być zgłoszona do Planu Gospodarki Odpadami Województwa Łódzkiego.

Obszar byłego składowiska odpadów, objętego rekultywacją oraz terenu pod rezerwowe składowisko wskazano na rysunku studium w części B – Polityka przestrzenna i kierunki rozwoju.

W miejscowości Górki Duże planowane jest urządzenie wyrobiska poeksploatacyjnego składowiska odpadów niebezpiecznych (wylącznie wyroby z azbestu). Z wykonanego w 2013 roku raportu oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze wynika, iż nie przyczyni się ono do degradacji środowiska oraz, że jego oddziaływanie zamknie się w granicach lokalizacji. Odpady zawierające azbest będą szczelnie opakowane w folię z polietylenu i zamykane w sposób uniemożliwiający przypadkowe otwarcie.

Proponowana lokalizacja składowiska odpadów niebezpiecznych powinna być zgłoszona do Planu Gospodarki Odpadami Województwa Łódzkiego. Lokalizację wskazano na rysunku studium w części B - Polityka przestrzenna i kierunki rozwoju.

INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEŃ STUDIUM

„Ustalenia zawarte w elaboracie „Studium”, zarówno w części tekstowej, jak i rysunkach wyrażają kierunki polityki przestrzennej gminy, nie są jednak ścisłymi przesądzeniami o granicach zainwestowania i użytkowaniu terenów, nie ograniczają możliwości realizacji innych działań, które nie zostały w nich zawarte, a które nie są z nimi sprzeczne.

W „Studium” przedstawiono zgeneralizowany obraz użytkowania terenów oraz generalne kierunki działań w przestrzeni. Określone na rysunkach przeznaczenie terenów oznacza funkcję przeważającą na terenie, a nie wyłączną. Może, a nawet powinna być ona uzupełniana innymi funkcjami, które jednak nie mogą być przeciwstawne funkcji przeważającej i pogarszać warunki koegzystencji.

Na terenach tych mogą być lokalizowane inne funkcje niewchodzące w kolizję lub konflikt z funkcją podstawową. Każda działalność nie może swoją uciążliwością lub szkodliwością wykraczać poza granice użytkowanej działki.

Ostateczne ustalenia granic terenów przeznaczonych do zabudowy będą dokonywane w ramach zmiany obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z możliwością dostosowania do istniejących podziałów geodezyjnych na danym obszarze.

W ustaleniach planów miejscowych nieprzekraczalne wartości wskaźnika powierzchni zabudowy do powierzchni działki, wysokości zabudowy winny być ustanawiane w granicach wartości podanych powyżej z uwzględnieniem kontynuacji wskaźników istniejących w obszarze objętym, planem zwłaszcza dla zabudowy istniejącej oraz prawidłowego kształtowania zabudowy w dostosowaniu do specyfiki lokalizacji.

Wskaźniki kształtowania zabudowy i parametry działek budowlanych winny być określone w ustaleniach planów miejscowych. Należy zapewnić harmonijne kształtowanie zabudowy poprzez kontynuację wskaźników istniejących w obszarze z możliwością ich zmiany – zarówno zwiększenia jak i zmniejszenia - w zależności specyfiki lokalizacji i planowanych przekształceń przestrzennych.”

Wykładając przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym mówiące o związaniu organów gminy ustaleniami studium przy sporządzaniu planów miejscowych (art. 9 ust. 4 i art. 20 ust. 1), należy przede wszystkim zwrócić uwagę na charakter studium i związane z tym różnice pomiędzy tym aktem, a planem miejscowym. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w brzmieniu obowiązującym w chwili podjęcia uchwały, w planie miejscowym określa się przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach

zagospodarowania. Natomiast w myśl art. 10 ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy, w studium określa się kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

Nie można utożsamiać określonych w studium obszarów o różnym przeznaczeniu z określonymi w planie miejscowym terenami o różnym przeznaczeniu, w takim znaczeniu, że muszą się one w pełni pokrywać. Rozumienie w ten sposób zgodności planu miejscowego z ustaleniami studium stanowiłoby zaprzeczenie uchwalania planu miejscowego w zakresie określenia przeznaczenia terenów oraz linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Plan miejscowy w tym zakresie nie byłby potrzebny skoro można by ustalić przeznaczenie terenów określone już w studium. Takie rozumienie zgodności planu miejscowego ze studium stawiałoby pod znakiem zapytania sens rozróżnienia uczynionego przez ustawodawcę, polegającego na tym, że to plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego, a nie studium. Wymaga więc zaakcentowania, że w studium określa się kierunki zmian w przeznaczeniu terenów, a nie przeznaczenie terenów i to należy mieć na uwadze przy ocenie, czy plan miejscowy jest zgodny ze studium, a więc czy przeznaczenie terenów określone w planie miejscowym jest zgodne z kierunkami zmian w przeznaczeniu terenów określonymi w studium.

Wykładnia art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922), jak i regulujących szczegółowo zakres projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 164 poz. 1587) odnoszących się do sposobu określania ustaleń w projekcie tekstu i rysunku planu miejscowego wskazuje, iż jest dopuszczalne z punktu widzenia obowiązującego prawa również takie określenie w planie miejscowym przeznaczenia terenów, które umożliwi realizację na tym samym terenie zadań o różnych funkcjach (różnym przeznaczeniu), pod warunkiem, że wzajemnie się one nie wykluczają i nie są ze sobą sprzeczne. Obowiązek określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczenia terenów oznacza konieczność sprecyzowania sposobu jego przyszłego zagospodarowania i wykorzystania poprzez takie sformułowania, które jednoznacznie wskazują, jaką funkcję ma on pełnić. Takie stanowisko zostało zaprezentowane w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 listopada 2011 r., sygn. akt II OSK 1962/11, które należy podzielić. Obowiązek określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczenia terenów oznacza konieczność sprecyzowania sposobu jego przyszłego zagospodarowania i wykorzystania poprzez takie sformułowania, które jednoznacznie wskazują, jaką funkcję ma on pełnić.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Przepis ten nie zawiera żadnych zastrzeżeń i ograniczeń co do linii rozgraniczających, czy przeznaczenia terenu, poza uznaniem ich za obowiązkowe ustalenia planu. Żadnych dodatkowych ograniczeń nie da się również wyprowadzić z § 7 pkt 7 rozporządzenia wykonawczego, który stanowi, że projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz ich oznaczenie. Przepisy ustawy nie dają zatem podstawy do tak kategorycznego stanowiska, że niedopuszczalne jest określenie dla tego samego terenu przeznaczenia alternatywnego (II OSK 1137/16 - wyrok NSA (N) z dnia 03-01-2017 r. II OSK 440/15 z dnia 29 listopada 2016 roku).

W planach miejscowych określa się wskaźniki i parametry zagospodarowania – w tym intensywność zabudowy. Jednak głównym parametrem zagospodarowania terenu, zabezpieczającym tereny zieleni, jest powierzchnia biologicznie czynna. Obowiązek wskazania powierzchni biologicznie czynnej w planie miejscowym wynika wprost z art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. W myśl tej regulacji w planie miejscowym obowiązkowo określa się m.in. „minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej”. Również zgodnie z § 4 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii

zabudowy oraz wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej.

Parametr ten ma duże znaczenie nie tylko dla równowagi przyrodniczej, lecz również dla jakości życia. Jak wskazuje się w literaturze, monotony krajobraz miejski, pozbawiony istotnego udziału zasobnych w wodę powierzchni biologicznie czynnych, tworzy nieprzyjazne człowiekowi „pustynie urbanizacyjne”, powodujące poczucie dyskomfortu oraz zakłócenia relacji społecznych, ograniczające możliwości rekreacji, bezpośrednio oddziałując na stan zdrowia populacji poprzez interakcję tych czynników. W powszechnym odczuciu obszary takie są odbierane jako „zapyłone i pozbawione powietrza”. Istnieje zatem bezpośredni związek tego stanu rzeczy z jakością siedlisk glebowych, w których funkcjonują obszary zieleni. W okresie letnim, przy gęstej zabudowie, mieszkańcy osiedli wyraźnie odczuwają dyskomfort związany z wyższymi temperaturami powietrza – w porównaniu ze skupiskami, gdzie siedliska dobrych gleb o wysokiej pojemności wodnej zachowano z przeznaczeniem pod obiekty zieleni i powierzchnie rekreacyjne. Gleby te i związana z nimi różnorodna gatunkowo roślinność mają zdolność akumulowania ciepła, łagodząc ekstrema termiczne osiedli.

W praktyce planistycznej bardzo duże rozbieżności dotyczą definiowania pojęcia „powierzchni biologicznie czynnej”. Ponieważ w przepisach nie ma legalnej definicji tego pojęcia, wprowadzanie definicji do słowniczka planu miejscowego należy uznać za dopuszczalne i celowe. Wątpliwości dotyczą również relacji pojęcia „powierzchnia biologicznie czynna” i „teren biologicznie czynny”. Zgodnie z przywołanymi regulacjami, w planie miejscowym należy bowiem określić „powierzchnię biologicznie czynną”, a nie „teren biologicznie czynny”. Organ gminy powinien odnosić ten termin do uwarunkowań przestrzenno-przyrodniczych, dokonując jego definicji na potrzeby planu miejscowego, ze szczególnym uwzględnieniem normatywnej treści art. 72 ustawy prawo ochrony środowiska. Parametr ten nie może zatem być utożsamiany z pojęciem „teren biologicznie czynny”, zdefiniowanym w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Świadczy o tym przede wszystkim leksykalna odmiennosc tego pojęcia – akceptując racjonalną legislację, należy uznać że musi istnieć różnica pomiędzy „terenem”, a „powierzchnią”. Jak wskazuje wykładnia historyczna ww. rozporządzenia, odmiennosc ta nie jest przypadkowa, ale jest celowym zabiegiem prawodawczym. Zgodnie z pierwotnym brzmieniem rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, przez termin „powierzchni biologicznie czynnej” rozumiano „grunt rodzimy pokryty roślinnością oraz wodę powierzchniową na działce budowlanej, a także 50% sumy nawierzchni tarasów i stropodachów, urządzonych jako stałe trawniki lub kwietniki na podłożu zapewniającym ich naturalną vegetację, o powierzchni nie mniejszej niż 10 m²”. Natomiast w obecnie obowiązującym brzmieniu rozporządzenia w sprawie warunków technicznych zawarta jest definicja „terenu biologicznie czynnego” (przez co należy rozumieć „teren z nawierzchnią ziemną urządzoną w sposób zapewniający naturalną vegetację, a także 50% powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią, nie mniej jednak niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie”). Należy podkreślić, że rozporządzenie dotyczy jedynie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, dla zabudowy produkcyjnej udziału terenów biologicznie czynnych nie określa się. Wskazuje to na wyraźne rozróżnienie pojęcia „czynności biologicznej” na potrzeby warunków technicznych oraz planowania przestrzennego, gdzie oprócz elementów klimatyczno-geograficznych równie istotne są funkcje biocenotyczne, pełnione przez tereny niezasklepione i pokryte roślinnością. Ze swej istoty taka powierzchnia w planie miejscowym, powinna być więc określana według innych kryteriów. Nie oznacza to jednak, że wielu sytuacjach, szczególnie planów sporządzanych dla intensywnej zabudowy miejskiej, zasadne będzie przeniesienie do pojęcia „powierzchni biologicznie czynnej” treści normatywnej „terenu biologicznie czynnego” na potrzeby warunków technicznych. Nie może być jednak mowy o automatyzmie w tym zakresie.

Konieczność określenia w planie miejscowym wskaźnika minimalnej powierzchni biologicznie czynnej implikuje również odniesienie się przy określaniu tego wskaźnika do wskaźników ustalonych w części „kierunkowej” studium uwarunkowań. Zgodność ze studium uwarunkowań jest bowiem jednym z podstawowych warunków prawidłowości zasad sporządzania planu

miejscowego, a naruszenie tego wymogu może doprowadzić do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy. Na poziomie studium uwarunkowań wskaźniki zagospodarowania określa się jednak dla całych struktur przestrzennych, a nie dla poszczególnych działek, w dodatku w znacznie mniejszej, niż dla planu miejscowego, skali. Wskaźniki określone w studium uwarunkowań powinny być więc wskazane ramowo i ulec doprecyzowaniu i uśrednieniu na poziomie planu miejscowego. Może się przecież zdarzyć, że na jednym terenie opisanym w studium uwarunkowań znajdują się tak różne jednostki terenowe jak park i całkowicie zabudowany teren usługowy. Dlatego też należy zaakceptować praktykę bilansowania w planie miejscowym powierzchni biologicznie czynnej dla wszystkich terenów i działek wchodzących w skład jednostek określonych w studium uwarunkowań, aby spełnić wymóg zgodności ze studium. Należy przy tym zauważyć, że nie wszystkie tereny ustalone w planie muszą i mogą spełniać wymagania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, ustalonej w studium.

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lipca 2017 r. II OSK 2828/15 stwierdzono: „Określenie liczby miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową. Zasadne są przede wszystkim podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty dokonania przez Sąd I instancji błędnej wykładni art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 12a ust. 2 z o drogach publicznych. Przepis art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2014 r. stanowi, iż w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji. Przepis ten został zmieniony ustawą z dnia 23 października 2013 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1446), którą jednocześnie nowelizowano m.in. art. 8 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, który określa przesłanki i procedurę wydawania kart parkingowych osobom niepełnosprawnym oraz dodano art. 12a w ustawie o drogach publicznych. Zgodnie z brzmieniem art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przed nowelizacją, w planie miejscowym określało się jedynie obowiązkowo minimalną liczbę miejsc do parkowania i sposób ich realizacji. Wskazana ustawa nowelizująca wprowadziła obowiązek określenia w planie dodatkowo miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową. Z wykładni językowej art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że skoro organ planistyczny ma obowiązek określić minimalną liczbę miejsc do parkowania i "w tym" miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, to nie jest wystarczające samo dopuszczenie w planie możliwości realizacji takich miejsc, lecz konieczne jest określenie w planie również minimalnej liczby tych miejsc (podanie wskaźników pozwalających na jej ustalenie).

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż dla prawidłowej realizacji obowiązku wynikającego z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wystarczające będzie wskazanie w planie miejscowym, że w ramach minimalnej liczby miejsc do parkowania dopuszcza się miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, natomiast wyliczenie dokładnej liczby tych miejsc dla poszczególnych inwestycji pozostawione zostanie organom architektoniczno - budowlanym na etapie udzielania pozwolenia na budowę, które to organy powinny zastosować wskaźniki określone w art. 12a ust. 2 ustawy o drogach publicznych. Rację ma Wojewoda, że przyjęcie takiego stanowiska czyni zbędną regulację przewidzianą w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. To gminę jako podmiot posiadający tzw. władztwo planistyczne ustawodawca uprawnili do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który jest aktem prawa miejscowego, jednocześnie nakładając na nią obowiązki zawarcia w planie kompleksowych ustaleń określających dopuszczalny sposób zagospodarowania przestrzeni na danym terenie. Zatem to do obowiązków gminy należy również określenie w planie minimalnej liczby miejsc do

parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową. Gmina powinna określić liczbę tych miejsc (podać wskaźniki umożliwiające jej ustalenie), jest również uprawniona do różnicowania ich liczby w zależności od przeznaczenia obiektów, przy których miejsca te mają się znaleźć.

Przepis art. 12a ust. 1 ustawy o drogach publicznych stanowi, iż organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach, wyznaczając miejsca przeznaczone na postój pojazdów wyznacza stanowiska postojowe dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, o której mowa w art. 8 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zwaną dalej "kartą parkingową": 1) na drogach publicznych; 2) w strefach zamieszkania, o których mowa w art. 2 pkt 16 ustawy Prawo o ruchu drogowym; 3) w strefach ruchu, o których mowa w art. 2 pkt 16a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Natomiast zgodnie z art. 12a ust. 2 tej ustawy stanowiska postojowe, o których mowa w ust. 1, w miejscu przeznaczonym na postój pojazdów wyznacza się w liczbie nie mniejszej niż: 1) 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk wynosi 6-15; 2) 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40; 3) 3 stanowiska - jeżeli i liczba stanowisk wynosi 41-100; 4) 4% ogólnej liczby stanowisk jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100". Przepis ten jest adresowany do organu właściwego do zarządzania ruchem na drogach i dotyczy tych terenów, do których zastosowanie mają przepisy ustawy - Prawo o ruchu drogowym (drogi publiczne, strefy zamieszkania, strefy ruchu). Nie ma on więc zastosowania na terenach, na których przepisy wspomnianej ustawy nie mają zastosowania (np. parkingi podziemne pod budynkami wielomieszkaniowymi, parkingi wewnętrzne). Zatem nie można przyjąć, że w przypadku braku odrębnych regulacji w planie w zakresie miejsc postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową przepis ten - jako przepis szczególny - będzie miał zastosowanie do każdej inwestycji na terenie objętym planem. Poza tym w przepisie tym jest mowa o minimalnej liczbie stanowisk postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, przy czym przy ogólnej liczbie miejsc postojowych do 5 nie przewiduje się obowiązku wyznaczenia stanowisk postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w taką kartę. Ustalenia planu nie mogą więc naruszać art. 12a ustawy o drogach publicznych, jeżeli chodzi o minimalną liczbę miejsc postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową na terenach wskazanych w tym przepisie, gmina w planie może jednak wskazać większą liczbę tych miejsc, dostosowując ją do przeznaczenia terenu i innych przyjętych rozwiązań planistycznych. Gmina ma ponadto dowolność w ustaleniu liczby miejsc postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową na terenach, na których nie mają zastosowania przepisy ustawy - Prawo o ruchu drogowym. Gmina ma więc przyznany szeroki zakres władztwa planistycznego w tym zakresie, zatem nie można przyjąć, że są to kompetencje organów architektoniczno-budowlanych na etapie wydawania pozwolenia na budowę.

Reasumując stwierdzić należy, iż rada gminy ma obowiązek ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie tylko minimalną ogólną liczbę miejsc do parkowania, lecz również minimalną liczbę miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową (art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)".

Służebność przesyłu (pas technologiczny) została wprowadzona do polskiego prawodawstwa w sierpniu 2008 roku. W art. 305 Kodeksu cywilnego określono, że pas służebny to pas konieczny do właściwego korzystania z urządzeń. Jest to pas umożliwiający właścicielowi linii elektroenergetycznej lub firmie prowadzącej prace na zlecenie właściciela linii dostęp do linii dla wykonywania normalnych czynności eksploatacyjnych i do usuwania skutków awarii. Instrukcje szczegółowe eksploatacji linii elektroenergetycznych, obowiązujące w poszczególnych spółkach dystrybucyjnych, określają zasady wykonywania czynności mających na celu utrzymanie należytego stanu technicznego linii, a więc dla zapewnienia wymaganej niezawodności linii, bezpieczeństwa obsługi i otoczenia oraz optymalnej żywotności linii. Należą do nich w szczególności: oględziny, przeglądy, konserwacje i naprawy, remonty, pomiary eksploatacyjne oraz prace doraźne. Istotne znaczenie mają też czynności związane z likwidacją zakłóceń i usuwaniem awarii. Wszystkie wymienione czynności zapewniające prawidłową eksploatację sieci, czyli jej prawidłowe wykorzystanie, wymagają zapewnienia nieograniczonego dostępu do linii, która przebiega przez działki, będące własnością lub w wieczystym użytkowaniu innego podmiotu. Dostępność taką ma stanowić pas służebności, czyli pas w osi linii, który mogą

wykorzystywać służby eksploatacyjne właściciela eksploatującego linię do wykonywania czynności eksploatacyjnych.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1145, ze zm.) wprowadzono zapis o służebności przesyłu zwany też pasem technologicznym.

W rozdziale III „Art. 305¹. [Służebność przesyłu] określono: „Nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu)”.

Art. 305². [Roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu]

§ 1. Jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, przedsiębiorca może żądać jej ustanowienia za odpowiednim wynagrodzeniem.

§ 2. Jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Art. 305³. [Przejęcie na nabywcę; wygaśnięcie]

§ 1. Służebność przesyłu przechodzi na nabywcę przedsiębiorstwa lub nabywcę urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1.

§ 2. Służebność przesyłu wygasa najpóźniej wraz z zakończeniem likwidacji przedsiębiorstwa.

§ 3. Po wygaśnięciu służebności przesyłu na przedsiębiorcy ciąży obowiązek usunięcia urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, utrudniających korzystanie z nieruchomości. Jeżeli powodowałoby to nadmierne trudności lub koszty, przedsiębiorca jest obowiązany do naprawienia wynikłej stąd szkody.

Art. 305⁴. [Odpowiednie stosowanie] Do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych.”

Zgodnie § 55 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych określono:

1. Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów, mniejszej niż:

- 1) 3 m – dla linii o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 1 kV;
- 2) 5 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 1 kV, lecz nieprzekraczającym 15 kV;
- 3) 10 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 15 kV, lecz nieprzekraczającym 30 kV;
- 4) 15 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 30 kV, lecz nieprzekraczającym 110 kV;
- 5) 30 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 110 kV.

2. W czasie wykonywania robót budowlanych z zastosowaniem żurawi lub urządzeń załadunkowo-wyładowczych zachowuje się odległości, o których mowa w ust. 1, mierzone do najdalej wysuniętego punktu urządzenia wraz z ładunkiem.

3. Przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn lub innych urządzeń technicznych, bezpośrednio pod linią wysokiego napięcia, należy uzgodnić bezpieczne warunki pracy z jej użytkownikiem.

4. Żurawie samojezdne, koparki i inne urządzenia ruchome, które mogą zbliżyć się na niebezpieczną odległość do napowietrznych lub kablowych linii elektroenergetycznych, o których mowa w ust. 1, powinny być wyposażone w sygnalizatory napięcia.

W Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy na podstawie art. 237¹⁵ § 1 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 77. [Składowanie materiałów a linie elektroenergetyczne] Niedopuszczalne jest składowanie materiałów bezpośrednio pod elektroenergetycznymi liniami napowietrznymi lub w odległości mniejszej (licząc w poziomie od skrajnych przewodów) niż:

- 1) 2 m - od linii niskiego napięcia;
- 2) 5 m - od linii wysokiego napięcia do 15 kV;
- 3) 10 m - od linii wysokiego napięcia do 30 kV;
- 4) 15 m - od linii wysokiego napięcia powyżej 30 kV.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1065) zarządza się, co następuje:

§ 11. [Warunki techniczne budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi; uciążliwości]

1. Budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych, przy czym dopuszcza się wznoszenie budynków w tym zasięgu pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwości poniżej poziomu ustalonego w tych przepisach bądź zwiększających odporność budynku na te zagrożenia i uciążliwości, jeżeli nie jest to sprzeczne z warunkami ustalonymi dla obszarów ograniczonego użytkowania, określonych w przepisach odrębnych.

2. Do uciążliwości, o których mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności:

1) szkodliwe promieniowanie i oddziaływanie pól elektromagnetycznych;

- 2) hałas i drgania (wibracje);
- 3) zanieczyszczenie powietrza;
- 4) zanieczyszczenie gruntu i wód;
- 5) powódzie i zalewanie wodami opadowymi;
- 6) osuwiska gruntu, lawiny skalne i śnieżne;
- 7) szkody spowodowane działalnością górniczą.

Rozdział 3

Ochrona przed promieniowaniem jonizującym i polami elektromagnetycznymi.

§ 314. [Budynek w strefie przekraczającej dopuszczalny poziom oddziaływania pola elektromagnetycznego] Budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi nie może być wzniesiony na obszarach stref, w których występuje przekroczenie dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego, określonego w przepisach odrębnych dotyczących ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych.

Plan zagospodarowania przestrzennego kształtuje zasady zagospodarowania terenu określając jego przeznaczenie. Przeznaczenie terenu pod zabudowę przebiegającą pod linią wysokiego napięcia nie jest równoznaczne z naruszeniem § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1065) nakazującym wznoszenie budynków z przeznaczeniem na pobyt ludzi poza zasięgiem zagrożeń w tym

oddziaływania pól elektromagnetycznych, bowiem o usytuowaniu budynku na gruncie przesądza się w odrębnym postępowaniu.

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2007 r. II OSK 423/07 w postępowaniu planistycznym nie jest możliwe zebranie pełnych danych do wykazania ewentualnego przekroczenia dopuszczalnych poziomów elektromagnetycznych aby w sposób jednoznaczny wypowiedzieć się o naruszeniu wskazanego wyżej § 11 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Nie można bowiem wyłączyć sytuacji w odniesieniu do wskazanych wielkości pięciu działek (np. 2,76 ha, czy 1,23 ha), zaistnienia możliwości usytuowania obiektu poza sferą oddziaływania pól elektromagnetycznych. Dopiero więc na etapie pozwolenia na budowę możliwe będzie przyjęcie szczegółowych rozwiązań w zgodzie z § 11 powołanego wyżej rozporządzenia.

Równocześnie ze wskazanych przesłanek wynika brak podstaw do stwierdzenia, że zakwestionowana rozstrzygnięciem nadzorczym uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest sprzeczna z art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 cytowanego rozporządzenia w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Do ewentualnego naruszenia warunków technicznych może dojść jedynie w hipotetycznych sytuacjach, czego na obecnym etapie postępowania nie można przesądzić. Z tych też powodów nie można Sądowi I instancji zarzucić naruszenia prawa materialnego poprzez niezastosowanie ww. przepisów.

Wymieniony przepis art. 15 ust. 2 pkt 9 daje organowi planistycznemu upoważnienie do zawarcia w planie miejscowym postanowień, które mogą w sposób istotny w konsekwencji ograniczać lub nawet pozbawić właściciela lub użytkownika wieczystego możliwości wykonywania konstytucyjnie chronionego prawa własności. Oznacza to, że taka poważna ingerencja w prawo własności musi być uzasadniona stanem obowiązującego prawa lub/i ważnymi okolicznościami faktycznymi.

Literalne brzmienie przepisu art. 15 ust. 2 pkt 9 nie zawiera w swojej treści obowiązku spoczywającego na radzie gminy do ustanawiania stref ochronnych. Przepis mówi tylko, że w planie określa się obowiązkowo "szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy". Ograniczenia te można, zatem wprowadzać w różny sposób, niekoniecznie poprzez utworzenie strefy ochronnej, ponieważ gdyby taki zamiar miał ustawodawca, to wyraźnie by zamieścił w tym przepisie zapis o takiej treści, jak ma to miejsce w innych przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, np. art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 2 pkt 13, art. 10 ust. 2a, art. 15 ust. 3 pkt 6 i 7 mówiących o ustalaniu granic lub obszarów stref ochronnych. Podobnie w niektórych innych przepisach powszechnie obowiązujących wprowadza się obowiązek utworzenia stref ochronnych (czy stref sanitarnych) np. rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315), czy też art. 73 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.).

Należy, więc zaznaczyć, iż na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 9 nie jest wykluczone tworzenie stref ochronnych (jako jedna z form ograniczenia w użytkowaniu zagospodarowania terenu o szczególnych warunkach), jednakże ustanowienie jakichkolwiek stref bądź też ustalenie przeznaczenia terenu w takich strefach powinno wynikać z racjonalnych i należytych umotywowanych przesłanek albo z istniejących ograniczeń prawnych wynikających z obowiązujących przepisów (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 31 sierpnia 2009 r., II SA/Gl 183/09 LEX nr 570082).

Podobnie wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 marca 2012 r. (sygn. akt II OSK 269/11, LEX nr 1145624) podkreślając, że " Plan miejscowy może wprowadzać różne ograniczenia w zakresie zagospodarowania działek, ale ograniczenia te nie mogą być dowolne, lecz muszą być uzasadnione – czy to przepisami odrębnymi lub być rezultatem realizacji przez gminę obowiązku zasięgania opinii i uzgodnień projektu planu z właściwymi organami

i instytucjami wymienionymi w art. 17 o pzp oraz przepisach szczególnych. Te właśnie wyspecjalizowane organy i instytucje wskazują na pewne ograniczenia w zakresie zagospodarowania terenu.

Zainwestowany teren, w tym: układ przestrzenny, funkcja oraz parametry kształtowania zabudowy wskazują na możliwość kontynuacji zagospodarowania obszaru, w oparciu o Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Mając powyżej przedstawione okoliczności, Burmistrz Miasta Tuszyna wystąpił do Rady Miejskiej w Tuszynie z wnioskiem o przyjęcie uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszowie, która zmieni uchwałę Rady Miejskiej w Tuszynie Nr XVIII/115/04 Rady Miejskiej w Tuszynie z dnia 18 czerwca 2004 roku o przystąpieniu do opracowania ww. zmiany.

O fakcie przystąpienia do jej sporządzania społeczność lokalna została powiadomiona stosownymi ogłoszeniami i obwieszczeniami, zaś organy właściwe do opiniowania i uzgadniania planów stosownymi zawiadomieniami.

Procedura planistyczna sporządzania planu została przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy, a projekt planu spełnia wymogi merytoryczne i formalne do jego uchwalenia.

Ustalenia obecnie obowiązującego miejscowego planu, dla ww. terenu, odbiegają od aktualnych wymogów formalno - prawnych, w tym, m.in. w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, ochrony środowiska oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Sytuacja ta uniemożliwia realizację planowanej inwestycji. Rozwiązanie przedmiotowych zagadnień pozwoli na zagospodarowanie terenu z przeznaczeniem pod obiekty produkcyjne, składy i magazyny oraz zabudowę usługową, oznaczonych na rysunku planu symbolem P,U. Zmiana miejscowego planu polegająca na uwzględnieniu aktualnie występujących realiów formalno - prawnych oraz stanu istniejącego umożliwi zainwestowanie przedmiotowych terenów.

Podkreślić przy tym należy, iż tylko właściwe planowanie przestrzenne sprzyjać będzie procesom racjonalnego gospodarowania przestrzenią i zarazem przeciwdziałać będzie nasilającym się tendencjom urbanizacyjnym, a więc spontanicznym strukturom zagospodarowania, które nie kierują się zasadą koncentracji funkcji, ale jej rozpraszaniem, co jest nieekonomiczne z uwagi na system infrastrukturalny.

Biorąc pod uwagę aspekt ekonomiczny i możliwość zagwarantowania odpowiednich środków finansowych w budżecie gminy przeanalizowano wyznaczenie terenu wymagającego opracowania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, niezbędnego dla określenia: zasad, ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz obsługi komunikacji i odpowiedniej infrastruktury.

Sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 od ust. 4 do ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Wymogi określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w niniejszym projekcie planu miejscowego uwzględniono w sposób następujący:

1)wymogi ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury – poprzez ustalenie w treści uchwały planu zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, a w tym: gabaryty zabudowy, materiały budowlane, ich kolorystykę, oraz zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu;

2)walory architektoniczne i krajobrazowe – poprzez określenie w treści uchwały zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów, zasad lokalizacji, gabarytów i kolorystyki, zasad podziału na działki;

3)wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami, poprzez określenie w treści uchwały zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego wyrażające się m. in. zakazem lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (za wyjątkiem inwestycji celu publicznego), a ponadto obowiązkiem ochrony powietrza atmosferycznego, wód podziemnych, oraz ustaleniem minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej;

4)wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób niepełnosprawnych – poprzez ustalenie w treści uchwały wymogów w zakresie zasad ochrony środowiska, zasad obsługi komunikacyjnej, w tym zapewnienia stanowisk postojowych dla pojazdów wyposażonych w kartę parkingową, a także z zakresu wyposażenia w infrastrukturę techniczną;

5)potrzebę zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody do celów zaopatrzenia ludności - problem zaopatrzenia w wodę do picia oraz na cele przeciwpożarowe zapewniono poprzez ustalenia mówiące o możliwości przyłączenia obiektów do sieci wodociągowej oraz dodatkowo poprzez budowę zbiorników retencyjnych lub indywidualnych ujęć wody;

6)wałory ekonomiczne przestrzeni – poprzez przeznaczenie terenu dla kontynuacji istniejących funkcji, zgodnie z ustaleniami obowiązującego studium na tym terenie, oraz planu miejscowego, obsługę terenów, z przylegających bezpośrednio do obszaru planu dróg publicznych;

7)prawo własności – poprzez kształtowanie zagospodarowania w sposób racjonalny, nieingerujący w prawa do dysponowania poszczególnymi nieruchomościami, znajdującymi się w granicach planu miejscowego, i zachowując poszanowanie dla własności prywatnej;

8)potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa – w obszarze planu wynikają one w całości z przepisów odrębnych i nie wymagały dodatkowych ustaleń;

9)potrzeby interesu publicznego – w granicach obszaru planu występują przedsięwzięcia z zakresu interesu publicznego – droga publiczna;

10)potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej – poprzez ustalenie zasad budowy, rozbudowy i przebudowy systemów infrastruktury technicznej, w tym z zakresu łączności publicznej;

11)zapewnienie udziału społeczeństwa w pracach nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, w tym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, oraz zachowanie jasności i przejrzystości procedur planistycznych poprzez:

a)podanie do publicznej wiadomości informacji o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego wraz z prognozą, oraz wyłożeniu tych dokumentów do publicznego wglądu, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko – w formie ogłoszeń w prasie, obwieszczeń zamieszczonych na tablicy ogłoszeń oraz na oficjalnej stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Tuszynie;

b)umożliwienie składania wniosków do planu i prognozy oddziaływania na środowisko, w tym przy użyciu drogi elektronicznej;

c) udostępnienie projektu planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu, oraz na żądanie drogą elektroniczną;

d)przeprowadzenie dyskusji publicznej;

e)umożliwienie składania wniosków i uwag do planu miejscowego i prognozy oddziaływania na środowisko, w tym przy użyciu drogi elektronicznej.

Zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalając przeznaczenie terenu organ ważył interes publiczny i interesy prywatne,

w tym w zakresie jego zagospodarowania, a także wykonywał analizy ekonomiczne i środowiskowe.

Projektowane przeznaczenie terenu kształtowano w sposób racjonalny, w oparciu o zaprogramowane, już na etapie tworzenia obowiązującego Studium, rozmieszczenie funkcji umożliwiających optymalne zagospodarowanie przestrzeni.

Dla potrzeb projektu planu miejscowego, zgodnie z wymogami art. 17 pkt. 4 i 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym sporządzono prognozy: oddziaływania na środowisko oraz skutków finansowych uchwalenia planu.

Zgodnie z art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, sytuując nową zabudowę uwzględniono wymagania ładu przestrzennego, efektywne gospodarowanie przestrzenią oraz walory ekonomiczne przestrzeni poprzez:

1)kształtowanie struktur przestrzennych, przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego, zabudowę przewiduje się na terenie posiadającym bezpośredni dostęp do urządzonej drogi publicznej;

2)w planie wyznaczono tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów oraz usług, w związku z tym plan przewiduje właściwe ukształtowanie układu komunikacyjnego istniejącymi drogami.

Zgodność z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 32. ust. 1 i 2 Rada Miejska w Tuszynie podjęła uchwałę nr XXVII/204/16 z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Tuszyn i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Przyjęto przedstawione przez Burmistrza Miasta sprawozdanie zawierające wyniki analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, ocenę postępów w opracowywaniu planów miejscowych, program ich sporządzania oraz wyniki analizy wniosków w sprawie sporządzania lub zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn.

Uznano obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn, przyjęte uchwałą Nr VIII/38/11 z dnia 24 lutego 2011 roku, za aktualne, przy uwzględnieniu toczącej się procedury jego zmiany, do której przystąpiono uchwałą nr XLVII/355/13 Rady Miejskiej w Tuszynie z dnia 30 października 2013 roku. Jednocześnie stwierdzono:

1)aktualność miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uchwalonych w oparciu o ustawę z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

2)konieczność dalszego dokonywania zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uchwalonych w oparciu o ustawę z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym;

3)potrzebę kontynuacji prac nad zmianą Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn;

4)aktualność miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, uchwalanych po 31 grudnia 2003 roku.

Uchwała w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszowie jest zakończeniem procedury planistycznej sporządzania planu, podjętej na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Tuszynie Nr VI/49/19 z dnia 28 marca 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Tuszyn obejmującej teren przy ulicy Szkolnej w Kruszowie.

Wpływ na finanse publiczne, w tym na budżet gminy.

W myśl art. 21 ust. 1 z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym koszty sporządzenia planu miejscowego obciążają budżet gminy, z zastrzeżeniem ust. 2, co oznacza, że gmina nie może domagać się ponoszenia i pokrywania tych kosztów (poza wypadkami przewidzianymi w art. 21 ust. 2) przez np. właścicieli nieruchomości objętych postanowieniami planu, czy też od innych osób fizycznych lub prawnych zainteresowanych sporządzaniem planu. Podstawą formalną i merytoryczną stanowią:

1)ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922);

2)rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587);

3)projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy,

4)uchwała w sprawie określenia stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości na terenie gminy.

Uchwalenie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powoduje skutki finansowe dla gminy zarówno po stronie dochodów jak i wydatków, które są określone w prognozie skutków finansowych do projektu tego planu.

Zgodnie z art. 36 wymienionej wyżej ustawy, „jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, korzystanie z nieruchomości w dotychczasowy sposób zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może, z zastrzeżeniem ust. 2 ustawy, żądać od gminy: „odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.

Ustęp 2 ustawy stanowi: „realizacja roszczeń, o których mowa w ust. 1, może nastąpić również w drodze zaoferowania przez gminę właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości zamiennej. Z dniem zawarcia umowy zamiany roszczenia wygasają.”

Ustęp 4 ustawy stanowi, „jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, wartość nieruchomości wzrasta, a właściciel albo użytkownik wieczysty sprzeda tę nieruchomość, wójt burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę ustaloną w tym planie, określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości. Opłata ta jest dochodem własnym gminy. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości.”

Zgodnie z wyżej wymienionym Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury, do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzana została prognoza skutków finansowych uchwalenia planu, która zawiera w szczególności:

-prognozę wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na dochody własne i wydatki gminy, w tym na wpływy z podatku od nieruchomości i inne dochody związane z obrotem nieruchomościami gminy oraz na opłaty i odszkodowania, o których mowa w art. 36 ustawy;

-prognozę wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na wydatki związane z realizacją inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy;

-wnioski i zalecenia dotyczące przyjęcia proponowanych rozwiązań projektu planu miejscowego, wynikające z uwzględnienia ich skutków finansowych.

Zgodnie z przepisami ustawy, w ramach uchwalenia planu Rada Miejska podejmuje również:

1)Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowiące załącznik Nr 2 do uchwały. Zgodnie z przepisem art. 17 pkt 14 ustawy, rozstrzygnięcie to obejmuje listę uwag dotyczących projektu planu – nieuwzględnionych lub nieuwzględnionych częściowo przez Burmistrza Miasta Tuszyn.

2) Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz o zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, stanowiące załącznik Nr 3 do uchwały. Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. O samorządzie gminnym, rozstrzygnięcie to dotyczy wyłącznie zadań własnych gminy z zakresu infrastruktury technicznej.

Wobec spełnienia wymogów formalnych w myśl przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922) zaistniały okoliczności prawne pozwalające na uchwalenie zmiany planu i zakończenie procedury formalno-prawnej sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.